

ശബ്ദതാരാവലി

3

(രണ്ടാം പതിപ്പ്, രണ്ടാം വാല്യം)

ശ്രീകണ്ഠേശ്വരം ജി പത്മനാഭപിള്ള

ശബ്ദതാരാവലി.

വ്യൽപത്തി ചരിത്രപ്രയോഗങ്ങൾ മുതലായവ അടങ്ങിയ ഒരു

മലയാളനിഘണ്ടു.

കൂടുതൽ വാക്കുകളും വിവരങ്ങളും ചിത്രങ്ങളും

മറ്റും ചേർത്തു പരിഷ്കരിച്ചു

രണ്ടാം പതിപ്പ്.

രണ്ടാം വാല്യം.

ഡ മുതൽ ഴ വരെ

ഗന്ധകർമ്മം

ശ്രീകണ്ഠേശ്വരം ജി. പത്മനാഭപിള്ള.

പ്രകാശകൻ

പി. ചന്ദ്രശേഖരൻനായർ.

—:0:—

പ്രതി ൧൦൦൦.

“ഭാസ്കര”പ്രസ്സ്—തിരുവനന്തപുരം.

൧൧൦൬.

വില ബ്രി. രൂപ 7.

(പകർപ്പവകാശം പ്രകാശകനിലും മറ്റും)

ഒന്നാംവാല്യത്തിന്റെ ആദ്യവും രണ്ടാംവാല്യത്തിന്റെ ഒടുവിലും പ്രസാധകന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത പുസ്തകം വ്യാജനിർമ്മാകുന്നു.

ദ്വിഷ്ട-വി. മ. വൃകതമില്ലാത്ത, ഉ. ആലസ്യമുള്ള.

ദ്വിഷ്ടം-വൃകതമില്ലാത്ത വാക്കു്, കൊഞ്ഞിക്കൊണ്ടു പറയുക. വൃകതമായി കേൾക്കപ്പെടാത്തതു് എന്നർത്ഥം.

ദ്വിഷ്ടകന്ദം-വെള്ളമുള്ളി.

ദ്വിഷ്ടജാതി-മേല്ക്കുമേൽ പാർക്കുന്ന പല ജാതിക്കാരർ.

ദ്വിഷ്ടത-ഹനീതര, വെറുപ്പു്.

ദ്വിഷ്ടദേശം-ഇൻഡ്യക്കു തെക്കും വടക്കുമുള്ള ദേശം. മറ്റൊരു പർവ്വതം-പുരൂഷം.

കാമിരൂപാദികൾ ഒക്കെയും മേല്ക്കുമേൽക്കുകുന്നു. മേല്ക്കുമേൽക്കുകണം—

‘ചാതുർവർണ്യവ്യവസ്ഥാനം
യസ്തിഭവദേശന വിദ്യാതേ
തംമേല്ക്കുമേൽക്കുകണം—
രാശ്യാവർണ്യമതഃപരം’

എന്നതുകൊണ്ടു അറിയേണ്ടതാകുന്നു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം ബ്രാഹ്മണർ, ക്ഷത്രിയർ, വൈശ്യർ, ശൂദ്രർ ഇങ്ങനെയുള്ള ജാതിനിയമത്തോടു കൂടാത്തതുകൊണ്ടു മേൽക്കുമേൽക്കുക ‘മേല്ക്കുമേൽക്കുക’ എന്നു പറയുന്നു. മേല്ക്കുമേൽക്കുകിൽ ചേരാത്തതായ മേൽക്കുമേൽക്കുക ‘ആശ്യാവർണ്യം’ എന്നു പറയുന്നു.

ദ്വിഷ്ടലക്ഷണം.

‘ഗോമംസഭക്ഷകോയസ്തു
ലോകബാഹ്യബാഹ്യഭാഷതേ,
സംചാരവിഹിനോസൗഘ
മേല്ക്കുമേൽക്കുകിയിതേ.’

(സുതസംഹിത)

ദ്വിഷ്ടൻ-മ. സംസ്കൃതം ഒഴികെ മറ്റു ഭാഷപറയുന്ന ചില ജാതിക്കാരർ പറയുന്ന പേർ. ഉ. പാപി. ന. കുറുക്കാരൻ. (മേല്ക്കുമേൽക്കുക എന്നതിനു അർത്ഥമായി പറയുന്നവർ എന്നർത്ഥം).

ദ്വിഷ്ടന്മാർ-അനുഭവ്യവിന്റെ പരമ്പര.

‘അനുഭവ്യവിനക്കുള്ളിലും
മേല്ക്കുമേൽക്കുകല്ലും’ (ഭാരതം)

ദ്വിഷ്ടഭോജനം-കോതയ്യു്.

ദ്വിഷ്ടം-ചായിലും

ദ്വിഷ്ടം-ചെയ്യു്. മേല്ക്കുമേൽക്കുക എന്നർത്ഥം. മേല്ക്കുമേൽക്കുക വാചോചെയ്യുള്ളതു് എന്നുമാവാം.

ദ്വിഷ്ടസ്ഥലം-ചിത്തസ്ഥലം.

ദ്വിഷ്ട-ഒരു വൃഷണനാക്കരം, ഹല്ലകളിൽ ഒന്നു്.

ദ്വിഷ്ട-കരൾ, ഉദരത്തിന്റെ അകത്തു വലത്തുഭാഗത്തിലിരിക്കുന്ന കരൾ ഒരു മംസപിണ്ഡം. തെങ്ങിയിരിക്കുന്നതു എന്നു ശബ്ദാർത്ഥം. മറ്റൊരു പർവ്വതം-കാളവണ്ഡം.

ദ്വിഷ്ടകർമ്മം-കർമ്മം. യക്ഷപ്രിയമായ കർമ്മം.

(കർമ്മം, അകിൽ, കസ്തുരി, തക്ഷാലപ്പട്ടിൽ ഇവയെല്ലാം കൂട്ടിച്ചേർത്തു അർത്ഥമാണ്. തക്ഷാലപ്പട്ടിലിന്റെ സ്ഥാനത്തു ചന്ദനം ചേർക്കുന്നതുണ്ടു്. ചിലർ കർമ്മത്തെ ചേർക്കുന്നതായും കാണുന്നു.

‘കർമ്മംഗതകസ്തുരി,
കർമ്മംചെയ്യുകർമ്മം’

(അമരകാശം)

‘കർമ്മംഗതകസ്തുരി
കർമ്മംചെയ്യുന്നതിലും
ഏകീകൃതമിദംസം
യക്ഷകർമ്മമുക്തം’.

(എന്നു വ്യാഖ്യാനം.)

'കാകമംഗലകസ്തുരി
കർപ്പൂരം ചന്ദനം തമ
മഹാസുഗന്ധമിച്ഛകരം
നാമരോഅക്ഷകല്പമ'

(ധനപന്തരി)

യക്ഷിതരൂ-പേരാൽ.

യക്ഷിധൂപം-മ. ചെമ്പലും. യക്ഷനാ
രേ ടുഃഖിപ്പിക്കുന്നത് എന്നർത്ഥം. (യ
ക്ഷനാരുടെ ഉപദ്രവം ഇതുകൊണ്ടുള്ള
ധൂപമാണല്ലോ തീർന്നത്.) അക്ഷപ്രി
അമയ ധൂപദ്രവ്യം എന്നുമാവാം.

യക്ഷിൻ-ഉപദ്രവകളിൽ ഒരു അതിക്കു
രൻ. യക്ഷമാതിരിയുള്ളവൻ. പൂജിക്ക
പ്പെടുന്നവൻ, ശിവനെ പൂജിക്കുന്നവൻ,
ഈ = ലക്ഷ്മി (സമ്പത്ത്), ഇതിനെ വ്യാ
പിക്കുന്നവൻ. ഇങ്ങിനെ ശബ്ദാർത്ഥ
ങ്ങൾ.

യക്ഷിന്മാർ-കബേരദികൾ.

യക്ഷിം-മ. ഇന്ദ്രന്റെ ഒരു കൊട്ടാരം.
ഉ. പൂജ. ന. അഗം.

യക്ഷിരാജൻ, യക്ഷിരാൾ(ട്ട്)-കബേ
രൻ. യക്ഷനാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ശോഭി
ക്കുന്നവൻ എന്നർത്ഥം.

യക്ഷിരാത്രി-ഭീപാളി.

യക്ഷിൻ-കബേരന്റെ പരിചാരകന്മാരും
നിധികൾ സൂക്ഷിക്കുന്നവരും ആയ ഒരു
കൂട്ടം ആത്മാക്കൾ. ആരേയും ഉപദ്ര
വിക്കാത്തതുകൊണ്ട് 'പുണ്യമനങ്ങൾ'
എന്നും പേരുണ്ട്.

യക്ഷി, യക്ഷിണി - മ. യക്ഷന്റെ
സ്ത്രീ, കബേരന്റെ ഭാര്യ. ഉ. ദേവി
യുടെ ഒരു ഭാസി.

യക്ഷികഥ-കേരളമാരാവസ്ഥയിൽ കുട്ടി
കൾക്കു വായിച്ചു രസിക്കേണ്ടുന്ന കഥ.

യക്ഷിപീഡ-യക്ഷിയുടെ ഉപദ്രവം.

യക്ഷ്യാവ്-ക്ഷയരോഗം, രാജയക്ഷ്യാവ്.

രോഗങ്ങളിൽവെച്ചു രാജാവകയാൽ
പൂജിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നർത്ഥം.

യജുരുകുറെ-യജിച്ചിരുന്നവൻ. യ
ജിക്ക = അഗംചെയ്യ. (കർമ്മിഷ്ഠന്മാർ
എന്നു സാരം)

യജനം-മ. അഗം. ഉ. പൂജ.

യജമാന-വി. മ. അഗംചെയ്യുന്ന, ഉ.
പൂജിക്കുന്ന.

യജമാനൻ-മ. അഗം ചെയ്യുന്നവൻ.
(മ) ഉ. നാഥൻ. ന. ഭന്താവ്. ദ.
ഭവനത്തിന്റെ ഉടയക്കാരൻ, കടംവെ
ദരണകർത്താവ്.

യജിക്കന്ന-അഗംചെയ്യുന്നു, പൂജിക്കുന്നു.

യജ്യേദം-നാലു വേദങ്ങളിൽ ഒന്ന്.

(വേദങ്ങളിൽവെച്ചു രണ്ടാമത്തേത്.

പ്രത്യേകം അഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചത്,
കൈഴിരിയം അല്ലെങ്കിൽ കൃഷ്ണയജു
വേദം, വാജസനേയി അല്ലെങ്കിൽ ശു
ക്ലയജുവേദം ഇങ്ങിനെ രണ്ടുവുമാം).

യജ്യേദവിത്തു-യജുവേദം പഠിച്ച
വൻ.

യജ്യസ്ത്-മ. യജുവേദം. ഉ. അഗത്തെ
സംബന്ധിച്ച പ്രാർത്ഥന. ന. അഗസ
ഭക്തിയിൽ ഉച്ചരിക്കുന്ന ഗദ്യമന്ത്രങ്ങൾ.
ദേവന്മാർ ഇതുകൊണ്ടു യജിക്കുന്നതി
നാൽ 'യജ്യസ്ത്' എന്നു പേർവന്നു.

യജ്ഞകൃത്തു-അഗംചെയ്യുന്നവൻ.

യജ്ഞനിധുൻ - ശിവഭക്തനായ ഒരു
മുനി.

യജ്ഞൻ-മ. രചിയുടെ പുത്രൻ, ദക്ഷി
ണയുടെ ഭന്താവ്.

(ഒരു മന്ത്രിന്റെ രചിയുണ്ടായിര
ന്നു. ദക്ഷയാഗത്തിൽവെച്ചു വീരഭദ്രൻ
വധിച്ചു.)

ഉ. അഗ്നി. ന. വിഷ്ണു.

യജ്ഞപുരുഷൻ-വിഷ്ണു.

യജ്ഞം-മ. അഗം. (പഞ്ചയജ്ഞം നോക്കുക).

യജ്(പുജ) എന്നതിൽ നിന്നുണ്ടായി, യജ്ഞം എന്നതിനു 'ബലികഴിക്ക' എന്നർത്ഥമില്ല.

൨. അഗ്നി.

യജ്ഞവല്ലി-സോമമെന്ന ചെടി.

യജ്ഞവാടം-യജ്ഞസ്ഥലം.

യജ്ഞവാഹനൻ-വിഷ്ണു.

യജ്ഞസാരം-അന്നിയാൽ.

യജ്ഞസൂത്രം-പുണ്യതൽ, വലത്തിടക (വലത്തക്കെ പോങ്ങിച്ചു ഇടത്തേ ചുമലിൽ തൂട്ടിച്ചിടുന്ന പുണ്യതൽ).

യജ്ഞസേനൻ - പാഞ്ചാലരാജാവ്, ദ്രുപദൻ. വിഭർരാജ്യത്തിലേ രാജാവ്.

യജ്ഞസ്തംഭം-അഗ്രശാലയിൽ നാട്ടുന്ന തൂണു്.

യജ്ഞാംഗം-മ. അഗത്തിന്നു് അവശ്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു, അഗത്തിന്റെ ഭാഗം. ൨. അത്തിവൃക്ഷം, ചമരസ്രുഷി, സ്രവാ, പാത്രം മുതലായ രൂപത്തോടു കൂടി അഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം. ൩. കരിങ്ങാലി. ൪. വെളുത്ത ദർ.

യജ്ഞിയ- വി. അഗത്തിന്നു കൊള്ളാവുന്ന.

യജ്ഞിയം-മ. മൂന്നാമത്തേയുഗം, പാപരയുഗം. ൨. കരിങ്ങാലി.

യജ്ഞിയശാല-അഗ്രശാല.

യജ്യാവ്യം-വിധിക്കു തക്കവണ്ണം അഗം ചെയ്തവൻ.

യത-വി. അടക്കപ്പെട്ട.

യതനം-പ്രയത്നം, ഉത്സാഹം.

യതസ്സ്-അ. അതൊന്നു ഹേതുവായിട്ടു്.

യതാത്മാവ്യം-നിജന്ത്രണശക്തിയുള്ളവൻ.

യതി-മ. സത്യാസി. ൨. മിത്രേന്ദ്രിയൻ.

(വൃത്തശാസ്ത്രത്തിൽ) കൈകൊല്ലുകൾക്കു മുട്ടുകളിൽ ഒടിവുള്ളതുപോലെ പാദത്തിനു ചിലവടത്തുള്ള ഒടിവു്.

'പാദത്തിൽമുറിയുന്നേടം

അതിമുട്ടുകളെന്റുപോൽ'

(വൃത്തമഞ്ജരി)

യതിത-വി. പ്രയതിച്ചു.

യതിനി-വിധവാ.

യത്-അ. അതൊന്നു ഹേതുവായിട്ടു്.

യത്നം-പ്രയത്നം, അദ്ധ്വാനം, ഉത്സാഹം

യത്നവത്-വി. ഉത്സാഹമുള്ള.

യത്ര-അ. അതൊരിടത്തു്.

യഥാ-അ. അതോരപ്രകാരം, പോലെ, പദാരംഭത്തിൽ ചേർന്നവന്മാർക്കു പിൽ പദാരംഭംപോലെ എന്നുള്ള അർത്ഥം വരത്തുന്നു. ൧-ം, യഥാക്രമം = ഇഷ്ടത്തിന്നു തക്കവണ്ണം. യഥാഗുണം = ഗുണം പോലെ. യഥാക്രമം = ക്രമംപോലെ.

യഥാജാത-വി. ദോഷമില്ലാത്ത.

യഥാജാതൻ-മുക്തൻ. ജനിച്ചപ്പോൾ ഉള്ളതിൽ അധികമായ അറിവു ഭവിക്കാതെ ആ നിലയിൽ തന്നെ ഇരിക്കുന്നവൻ എന്നർത്ഥം.

യഥാതത്പാ-അ. സത്യമാകുവണ്ണം.

യഥാതഥ-വി നേരായുള്ള.

യഥാക്രമം-ചരിത്രം.

യഥാതഥം-അ. ഉചിതമായി, സത്യം എന്ന അർത്ഥത്തിലുമാവാം.

യഥാമുഖ്യം-വി. തുല്യമായ.

യഥായഥം-അ. പോലെ, യഥായോഗ്യം, മറ്റൊരു പശ്ചാത്തം-യഥാസ്വം.

യഥാർത്ഥം-വി. സത്യമുള്ള, സംഭവിച്ചു.

യഥാർത്ഥത-മ. സത്യസ്ഥിതി. ൨. യോഗ്യത.

യഥാർത്ഥം-അ. സത്യമായിട്ടു്.

യഥാർത്ഥവും പരമാർത്ഥവും
തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം.

യഥാർത്ഥം-കാർത്തികൻ സൂക്ഷ്മസ്ഥിതി അറിയാതെ താൻ അറിഞ്ഞതു നേരത്തേ വിശ്വസിച്ചു പറയുന്നതു്.

പരമാർത്ഥം-കാർത്തികൻ സത്യസ്ഥിതി അറിഞ്ഞു് അതിനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു്.

യഥാർത്ഥം-വി. യോഗ്യതയ്ക്കു തക്കവണ്ണമുള്ള.

യഥാർത്ഥം- അ. യോഗ്യതപോലെ, യുക്തംപോലെ.

യഥാർത്ഥവണ്ണം-ഭരതകരൻ, ചാരവൃന്ദങ്ങൾ. അതതു സമയത്തെ തരംപോലെ രൂപം മററന്നവൻ എന്നർത്ഥം.

യഥാവൽ-അ. മ. സത്യമായിട്ടു്. ധ. യോഗ്യമായിട്ടു്, ന്യായമായിട്ടു്. ന. തക്കവണ്ണം. ര. മുഖിലത്തോപ്പോലെ.

യഥാസ്ഥിതി-വി. നേരമുള്ള.

യഥാസ്ഥിതി- അ. ആയിരുന്നതു പോലെ.

യഥാസ്ഥം-അ. മ. യഥാർത്ഥം, പോലെ, അവനവൻ തക്കവണ്ണം. ധ. പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി.

യഥോക്തി-വി. ഇച്ഛിക്കപ്പെട്ട ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട.

യഥോക്തി-ഇച്ഛാപോലെ, യഥോക്തി (ക്രിയാവിശേഷണമായി പ്രയോഗിക്കുന്നു) പ്രാപിച്ചാൻ ഇച്ഛിക്കപ്പെട്ടതു് എന്നർത്ഥം.

യഥോക്തം-അ. ഇച്ഛാപോലെ.

യഥോക്തി-വി. ഉചിതത്തിന്നു തക്കവണ്ണമുള്ള.

യദാ-അ. യാതൊരിക്കൽ.

യദി-അ. ഏകിൽ, പക്ഷാന്തരം. ഉ-ം, അസ്തിയമി = ഭവിക്കുന്നു ഏകിൽ.

യദി-യയാതിക്കു ദേവയാനിയിൽ ഉണ്ടായ മുത്തപുത്രൻ.

തന്റെ യേശവനം കൊടുത്തു പിതാവിന്റെ വാല്യം ഏറുകൊള്ളാത്തതു കൊണ്ടു ശപിക്കപ്പെട്ടു.

യദിക്ഷീലാതദവൻ-കൃഷ്ണൻ.

യദിപതി-കൃഷ്ണൻ.

യദിത്രേയൻ-കൃഷ്ണൻ.

യദിച്ഛ-അ. വിചാരിക്കാതെ.

യദിച്ഛ-സ്വാതന്ത്ര്യം (സ്വേച്ഛാചാരിത്വം) യാതൊരു ഇച്ഛ എന്നർത്ഥം.

യദിച്ഛാശബ്ദം സ്വേച്ഛാശബ്ദാർത്ഥമല്ലെന്നു അഭിപ്രായം കാണുന്നു. ഈ ശബ്ദം (യദിച്ഛ) നിത്യസ്മിതിലാശമാണെന്നു മറ്റൊരാളിപ്രായം.

മറ്റൊരു പദ്യം-ഭസേപരിതം.

യദിച്ഛയാ-അ. വിചാരിച്ചിരിക്കാതെ, യദിച്ഛയായിട്ടു്.

യദിപാ-അ. യാതൊരുപ്രകാരമേ.

യൻ-യമൻ.

യന്ത്രി-വി. വിരോധിക്കുന്ന, അടക്കുന്ന.

യന്ത്രിവ്യം-മ. തേർന്നടുത്തവൻ. ധ. ആനക്കാരൻ. ന. നടത്തിപ്പുകാരൻ നിമമിക്കുന്നവൻ-പിടിച്ചു നിറുത്തുന്നവൻ-എന്നർത്ഥം.

യന്ത്രകം-മ. തിരികല്പു്. ധ. കരവന്റെ ചക്രം. ന. ചാട്ടു്.

യന്ത്രകല്പു്-തിരികല്പു്.

യന്ത്രകം-ഓർത്തുടങ്ങുന്ന അനുജത്തി.

യന്ത്രം, യന്ത്രം-തട്ടക്കുക, അടക്കുക നിറുത്തുക.

യന്ത്രം, യന്ത്രി-ഓർത്തുടങ്ങുന്ന അനുജത്തി

യന്ത്രപുത്രകം, യന്ത്രപുത്രകം-സുപ്രായം.

യത്രപ്പണി-മ. സൂത്രപ്പണി. ട. കൈ ശലപ്പണി.

യത്രപ്പണി-തിരികല്പ്.

യത്രപ്രയോഗം-മ. സൂത്രപ്പണിയെ യ്. ട. മന്ത്രവാദികൾ ഏഴുതിയ ചില തകിടുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോഗം.

യത്രം-മ. സൂത്രപ്പണി. ട. മന്ത്രവും മന്ദം ഏഴുതിയ ചില തകിട്. ന. (മ) ചില സ്രീകൾ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒരഭരണം. ട്. ഉപായം, കൈശലം.

യത്രാലയം-അച്ചുക്കൂടം.

യത്രി-മ. ഉപായമുള്ളവൻ.

'യത്രികളാകുന്നതർക്കത്തിൽ' (കിരാനം ഉള്ളിൽ).

ട. യത്രമുള്ളവൻ, സൂത്രപ്പണിയുള്ളവൻ.

ന. ഉപദേശം ചെയ്യുന്നവൻ, (സ്രീ-യത്രി).

യത്രികൾ-മ. സൂത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ട. ഉപായം വിചാരിക്കുന്നു.

യത്രിത-വി. മ. കെട്ടപ്പെട്ട. ട. അടക്കപ്പെട്ട ന. അസപരത്രയുള്ള.

യത്രോപലം-തിരുവക്കല്പ്.

യദ്രി-പാത്യ്.

യമ-വി. ഇരട്ടയായ.

യമക-വി. ഇരട്ടയായ, ഇരട്ടപിറന്ന.

യമകം-ശബ്ദാലങ്കാരങ്ങളിൽ ഒന്ന്. അർത്ഥഭേദത്തോടുകൂടി അക്ഷരങ്ങളിൽ ഒന്നിന്റെ ആവൃത്തി.

യമദി-ഏല്പാവനം ആചരിക്കേണ്ടുന്ന കർമ്മങ്ങൾ. അവ ഏതെല്ലാമെന്നും ആചരിക്കാനും അഭിപ്രായവ്യത്യാസം കാണുന്നു.

മ 'ബ്രഹ്മചര്യം യോജിക്കാതിൽ ഭാനം സത്യമകലകരം, അഹിംസംസ്തേയമധ്യായം- മമേഷ്വരിയമാംസമൃതം,

ട. ആനന്ദംസ്തേയംസത്യം- മഹിംസാജ്ഞാനിമാർജവം,

പ്രീതിപ്രസംഗോമധ്യായം മൗഢവംച യമാദശ.

ന. അഹിംസംസത്യവചനം ബ്രഹ്മചര്യമകലകരം, അസ്തേയമിതിവഞ്ചൈതേ യമാഖ്യാനീപ്രതാനിച്'

യമതാട-ഒരായുധം, കട്ടാരം(രി).

യമദി-മ. അന്തകന്റെ ആയുധം. ട. (മലയാളത്തിൽ) അതിവേഗം.

യമദിക്ട്-തെക്കേഭിക്ട്.

യമദൃതകം-കാക്ക.

യമദൃതൻ-അന്തകന്റെ ഭൃത്യൻ.

യമദൃതി-പാമ്പിന്റെ വിഷപ്പല്ലുകളിൽ ഒന്ന്.

യമദ്രമം-ഇലവ്.

യമനം-മ. ഖണ്ഡിക്ക. ട. അടക്കുക.

യമനികാ-തിരശ്ശീല. (ഭവനികയുടെ പരാന്തരം).

യമൻ-കാലൻ, അന്തകൻ. യമനയോ ഭോഗമിച്ചു ഇരട്ടയായി പിറന്നവൻ എന്നർത്ഥം. ശിക്ഷിപ്പിക്കുന്നവൻ എന്നു മാവാം.

യമൻ സൂത്രന്റെ പുത്രനാണ്. കൊട്ടാരത്തിന്റെ പേര് 'കാളീച്ചി'. സിംഹാസനത്തിന്റെ പേര് 'വിചാരജ്'. മനുഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തികളെ ഏഴുതിയെച്ചിട്ടുള്ള പുസ്തകത്തിന്റെ പേര് 'അഗ്രസന്ധാന്'. ലേഖകന്റെ പേര് 'ചിത്രശ്ലക്ഷ്മ'. വാതിൽ കാവൽക്കാരന്റെ പേര് 'വൈധ്യരുത്'. ഹേമാമാല, സുശീല, വിജയം ഇവർ മൂവരമത്രേ ഭാര്യമാർ. ശ്ലശ്ലക്ഷ്മാർ 'മഹാലക്ഷ്മി' 'കാലപുരുഷൻ'. യമൻ യമപുരിയിൽ മുൻപറഞ്ഞ കൊട്ടാരത്തിലുള്ള സിംഹാസനത്തിന്മേൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു പുസ്തകലേഖനവും ചിത്രശ്ലക്ഷ്മന്റെ സഹായത്തോടെയും

ആത്മാക്കളെ നീതിയാകുവണ്ണം വിസ്തരിച്ചു തീർപ്പുകല്പിക്കുന്നു. യമഭൂതന്മാർ ആത്മാക്കളെ കൊണ്ടുവന്നാൽ കാവൽക്കാരന്റെ വരുതിയോടുകൂടിയവേണം യമസന്നിധിയിൽ നിറത്തുവാൻ. യമന ദൃഷ്ടന്മാരെ ശിക്ഷിക്കാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നു ബ്രാഹ്മണത്തിൽ പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. യമന സൂര്യൻ ഒരു പുവൻകോഴിയെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ കൊടുപ്പാനുണ്ടായ കാര്യം താഴെ പറയുന്നു. ഒരിക്കൽ യമൻ അച്ഛന്റെ പത്നിയായ സ്ത്രീയെ ചവുട്ടുന്നതിനു കാലയത്തുകയാൽ ആ മഹതി അവനെ ശപിച്ചു. അതുകൊണ്ടു കാൽ പ്രണമപ്പെട്ട് പുഴുക്കാനിടവന്നു. പ്രണമിച്ചുള്ള പുഴുക്കളെ കൊത്തിപ്പെറുക്കി പ്രണം ചൊറുപ്പിക്കാനായിട്ടാണ് കോഴിയെ കൊടുത്തത്. യമന നല്ല കണ്ണുള്ള രണ്ടു നായ്കൾ ഉണ്ട്. അവയ്ക്കു ഒരനാളും തൃപ്തിവരുത്തില്ലെന്നാണ് പ്രസിദ്ധം. യമന്റെ ശസ്ത്രം 'കാലദണ്ഡം'.

യമന്മാർ-ഇരട്ടപ്പിറന്നവർ. (Twins).

യമഭഗിനീ-യമനാനദി.

യമം-കാക്ക.

യമം-മ. അടക്കുക, ഭരിക്കുക. ഡ. രാജയോഗത്തിന്റെ ഒരംഗം. (യമങ്ങൾ എന്നതു നോക്കുക). യോഗികളെ നിക്ഷിപ്തകർമ്മങ്ങളിൽ നിന്നു യമിക്കുന്നതു്. വിരോധിക്കുന്നതിനു യമം എന്നു പറയുന്നു. അഹിംസ, സത്യം, അസ്തേയം, ബ്രഹ്മചര്യം, അപരിഗ്രഹം ഇവ യത്രേ യമപഞ്ചകം.

ശരീരമാത്രംകൊണ്ടു സാദ്ധ്യവും ക്ഷീവിതകാലംവരെ അവിശ്വവുമായ കർമ്മമത്രേ യമം. യമങ്ങൾ-ഗുണങ്ങൾ ൧൦. ൧. ബ്രഹ്മചര്യം, ൨. ദയ, ൩. ക്ഷമ, ൪. ദാനം, ൫. സത്യം, ൬ നീതി, ൭.

അഹിംസ, ൮. കളവുചെയ്യരുതെന്നിരിക്കുക, ൯. ഹൃദ്യവർഷം പ്രിയനായിരിക്കുക, ൧൦. ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹംചെയ്യ. (യമങ്ങൾ എന്നതു നോക്കുക).
 ൩. ഉപരതി.

യമരാട്ട്-കാലൻ. കാലകിംകരന്മാരുടെ രാജാവു് എന്നർത്ഥം. സംയമംകൊണ്ടു ശോഭിക്കുന്നവൻ എന്നുമാവാം.

യമരാജൻ-കാലൻ.

യമവാഹനം-പോത്തു്.

യമശാലി-സന്യാസി. അടക്കം നല്ലവണ്ണമുള്ളവൻ എന്നർത്ഥം.

യമസ്വപ്നം-യമനാനദി.

യമള-ഒരു സുഖക്ഷേട്, ദീനം.

വളരെ നേരംകൊണ്ടു ഇഴരണ്ടു കൂട്ടി വരുന്ന ഇക്കിളിനു 'യമളം' എന്നു പേർ. ശിരസ്സിനും കഴുത്തിനും ഇളക്കവും ഉണ്ടാവും.

യമളം-ഇണ, ഇരട്ട.

യമാരി, യമരിപു, യമല്ലൻ-വിഷ്ണു.

യമി-വി. അടക്കുന്ന.

യമി-മ. യമനാനദി. ഡ. സന്യാസി, മഹഷി, യോഗി. ഇന്ദ്രിയവൃത്തിയെ നിയന്ത്രിച്ചവൻ എന്നർത്ഥം.

'യമിനംപ്രവരഃ കദാപി'

(ദക്ഷയാഗം കഥകളി)

യമിദന്നം-നിരോധിക്കുന്നു.

യമിത-വി മ. അടക്കപ്പെട്ട. ഡ. ഇണ ചേർക്കപ്പെട്ട.

യമുനം-കാളിണി എന്ന നദി. ഉപരമശീലം എന്നർത്ഥം. സംജ്ഞയിൽ സൂര്യന്റെ പുത്രി, യമന്റെ സഹോദരി, ത്രിയാമം എന്നും മറ്റും വിളിക്കാറുണ്ട്. (കാളിണി, ബലരാമൻ ഈ ശബ്ദങ്ങൾ നോക്കുക).

യമുനാദ്രാതാവ്—അന്തകൻ. സൂര്യപുത്രനായ അമുനാനദിയുടെ സോദരൻ എന്നർത്ഥം.

യമേശം—ഭരണിനക്ഷത്രം.

യയാതി - സോമവംശത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു രാജാവ്, നളകന്ദൻ പുത്രൻ. വിഷ്ണുപുരാണത്തിലെ കഥയ്ക്കു 'ദേവയാനി' എന്ന ശബ്ദം നോക്കുക. മറ്റു കഥകളനുസരിച്ചുള്ളവ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

യയാതിയുടെ 'ദേവയാനി' എന്നും 'ശമ്മിഷ്ഠ' എന്നും രണ്ടു ഓർച്ചമാരുള്ളവരിൽ യദുകുലസ്ഥാപകനായ യദു ദേവയാനിയുടെയും ചൈതരവകുലസ്ഥാപകനായ പുരുശമ്മിഷ്ഠയുടെയും പുത്രനാണ്. യയാതിയുടെ ഭ്രാതൃ, തൃവസു, അണു എന്നു വേറെ മൂന്നു പുത്രന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. പത്മപുരാണം—ഇന്ദ്രൻ മാതലിയെ അയച്ചു യയാതിയെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി. വഴിമദ്ധ്യേ യയാതിയുടെ മാതലി വളരെ സദുപദേശങ്ങൾ നൽകി. യയാതി തിരിയെ വന്നു ഉപദേശങ്ങളനുസരിച്ചു രാജ്യഭാരം തുടങ്ങി. മനുഷ്യർക്കു ദുഃഖാഹങ്ങൾ നീങ്ങുകയാൽ മരണമില്ലെന്നായി. ഈ വിവരം യമൻ ഇന്ദ്രനെ ധരിപ്പിച്ചു. ഉടൻ യയാതിയെ സ്ത്രീവിഷയത്തിൽ ആസക്തി ജനിപ്പിക്കാനായി തന്റെ മകളായ അശ്രുവിന്ദുമതിയെയും, കാമദേവനെയും ഇന്ദ്രൻ അയച്ചു. അവളിൽ ദോഹാസ്വനായിത്തീർന്ന യയാതി തന്റെ വാൽകൃം സപീകരിച്ചു യേശവനം നൽകണമെന്നു പുത്രന്മാരോടാവശ്യപ്പെട്ടു. ഇതിനെ സമ്മതിച്ചു പുരു മാരമായിരുന്നു. കുറേനാൾ കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം യയാതി തന്റെ രാജ്യത്തോടുകൂടി യേശവനം പുരുവിന്ദുമതിയെ കൈമാറി അശ്രുവിന്ദുമതിയോടുകൂടി സ്വർഗ്ഗത്തെ പ്രാപിച്ചു. ഹരി

വംശം—ഇന്ദ്രൻ യയാതിയുടെ ഒരു മരുമക്കൻ. ഇതിനെക്കൊണ്ടു യയാതിയോടും മുഴുവൻ കീഴടക്കി. ഇതിനെ ആര രാത്രിയേ വേണ്ടിവന്നുള്ളൂ. രഥം മാർഗ്ഗത്തിൽ ശാപം ഹേതുവായിട്ടു ജനമേജയന്റെ പക്ഷത്ത് നിന്നു വേർവിട്ടതായി പറയുന്നു.

യയി-മ. യോഗത്തിനുള്ള കരിര. പ്രധാനമായി അശ്വമേധയാഗത്തിനുള്ളതാണ്.

യ. സാധാരണ കരിര. ന. ശിവൻ. മ്. വഴി. മ. മേഘം.

യയ്യ-മ. കരിര. യ. അശ്വമേധയാഗത്തിനായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട കരിര. യോഗശാലയെ പ്രാപിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നർത്ഥം.

യലിയാൻ-കടലാവണക്കു്.

യവകം-മ. ഒരു ധാന്യം. യവകച്ചെന്നെല്ലു്, യവം. യ. പാകച്ചെന്നെ. യ. പട്ടുതാരം.

യവകൃം-കോതയ്ക്ക് വിളയുന്നെടം, യവകച്ചെന്നെല്ല വിളയുന്നെടം.

യവതീരൻ-ഭരണാജന്റെ പുത്രൻ.

യവതീരൻ ഇന്ദ്രനെ രാജസ്വലയ്ക്കു അദ്ധ്യയനം കൂടാതെ വേദജ്ഞാനം ഉണ്ടാവാൻ വരും വാങ്ങി, ഈ വരും ഡംഭാഹാരങ്ങൾക്കു ഇടയാക്കി. പ്രജിമാരെ അഗണ്യമായി കരുതുന്നതിനു ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ യവതീരൻ ഒരു ഭയങ്കര രക്ഷസനാൽ വധിക്കപ്പെട്ടു. ഭരണന്റെ പുത്രനായ 'പരവസു' എന്ന പ്രജി നടത്തിയ യോഗത്തിൽ നിന്നാണ് രാക്ഷസൻ ഉൽഭവിച്ചതു്. യാഗം നടത്തി പ്രജി ഈവധം ചെയ്തിച്ചതിനു കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയെ യവതീരൻ വശീകരിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചതായിരുന്നു.

നം. പുത്രനോടുള്ള വാത്സല്യം ഹേതുവായി ഭരണാർത്ഥം ചിന്തിക്കുകയറി കന്നത്താൽ മരിച്ചു. പരാവസ്യ അയാളുടെ പിതാവിന്റെ ഘാതകനായി തീരമെന്നു ശപിച്ഛം വെച്ചു മരിച്ചതു്. അതിന്റെ ശേഷം ഒരു മാന്യനെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു പരാവസ്യ നിഗ്രഹിച്ചു. ഒരു പരാവസ്യ മരണാർത്ഥം പുത്രനായ അയാളുടെ പിതാവിന്റെ ഭക്ത്യർപ്പണം ഹേതുവായിട്ടു ദേവകൾ അവരെ മൂന്നു പേരെയും ജീവിപ്പിച്ചു.

യവഃകീർത്തി-ഒരു മരണം, ചവക്കാരം.

യവഃകീർത്തി- യവം ചൊരിച്ചു കഴിച്ചു മരണം.

യവനൻ-(മുഖകന്ദൻ നോക്കുക).

യവനൻ-മ. ഗ്രേക്കൻ, ഗ്രേക്കർമാരിൽക്കൽ. ഹ. മുഹമ്മദിയൻ.

പണ്ടു രാജാക്കന്മാരുടെ അയ്യം വില്ലം സൂക്ഷിക്കുന്നതിനായി യവനയുവാക്കൾ (യവനിക) നിയമിക്കപ്പെട്ടവന്നു എന്നു നാടകങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു.

യവനം-മ. ഒരു രാജ്യം, ഗ്രേക്ക്. ഹ. കോരയ്യ. ന. അറബി കത്തുകൾ. റ് വേദമുള്ള കർമ്മ.

യവനാരി-കുണ്ണൻ.

യവനാരി- യവനരാജ്യങ്ങളുടെ അക്കരങ്ങൾ.

യവനിക-മ. നിരണ്ണീല, മറ.

'മായായ ചനികൾക്കുന്ന കാഴ്ച' (ഭാഗവതം)

ഹ. യവനസ്ത്രീ, മഹമ്മദിയസ്ത്രീ. ന. കറാശാണി.

യവനോഷ്ഠ-മ മുട്ട. ഹ. കാശിയം. ന. ചണ്ണമുള്ളകി റ് വേപ്പ്. @. വെള്ളക്കി. @. വലിയ ചെമന്നുള്ളി.

യവഹരി-മ. മുട്ട. ഹ. മുട്ടാമുട്ടി. ന. കടകപ്പാല. റ്. കല്ലാൽ.

യവം-മ. ഒരു ധാന്യം, വാൽകോരയ്യ. കൂട്ടിച്ചേർന്നതു് എന്നർത്ഥം.

യവത്തിനു 'അക്ഷതധാന്യം' എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. ഇതു ദോഷമുള്ളതിൽ ചേർന്നു കൂടാതെയാണ്. ഇതു മൂന്നുതരമുണ്ട്. മ. വെള്ളതു് ഭാവമുള്ളതു്—ഗുണമില്ലാത്തതു്. ഹ. ഭാവില്ലാത്തതു്—ഗുണം കുറഞ്ഞതാകുന്നു. ന. പച്ചനിറമുള്ളതു്—ഹീനഗുണമുള്ളതു്. ഭാവമുള്ളതുകൊണ്ടാണു ഇതിനെ വാൽകോരയ്യ എന്നു വിളിക്കുന്നതു്. ത-യവൈക്കോരമെ, തോൽകോരമെ എവ. ഇം-Barley ബാർലി.

തോമരപ്പയറ് (തോരൻപയറ്) എന്നു കാണുന്നു. ഹ. കടകപ്പാലയരി.

യവസം-ചൈപ്പല്ലു്.

പള്ളിക്കര ക്കു തിന്നുന്നതിനു യോഗ്യമായ എല്ലാത്തരം പുല്ലിനും 'യവസം' എന്നു പേർ.

യവസുരം— യവത്തിൽ നിന്നെടുക്കുന്ന മദ്യം.

യവാനു-കണതി. വററം വെള്ളവും കൂട്ടിച്ചേർന്നതു് എന്നർത്ഥം.

'ഭക്തയവാനുപാസിയായികളിൽ' (ഭാഗവതം)

യവാനു-മ യവത്തിന്റെ ഭാഗ് മുട്ടണക്കുന്ന ഒരുപ്പ് ഹ. ചവക്കാരം. ന. കാശാണി.

യവാനകം-അയമോദകം.

യവാനകം, യവാനികാ, യവാനീ-അയമോദകം.

യവാനി-മ. ചീരകം, ഹ. കറാശാണി.

യവാനിക-മ. ഭീരകം. ഹ. അയമോഭകം. ദൃഷ്ടമയ യവം എന്നർത്ഥം. ഇ. കരാശാണി.

യവാപത്ര്യാ-ചവക്കാറം.

യവാഹിം, യവാസം-ഭരണ പച്ചമരണം, കൊടിയുവ. വ്യംപി. എന്നത് എന്നർത്ഥം

യവാസശർക്കര- കൊടിയുവ കഷായത്തിൽ കരിമ്പിൻനീര ചേർത്തു മുതുകിൽ വേര കത്തിച്ചുണ്ടാകുന്ന പഞ്ചസാര.

യവീഷ്യ-വി. വളരെ ചെറിയ.

യവീഷ്യൻ-മ. ഉള്ളിൽ ചെറിയ അനുകൻ. ഹ. അഗ്നി.

യവീയസ്സ്-വി. ഹല്ലാവരിച്ചം ഇളയ.

യവീയസ്സ്-അനുകൻ. ചെറിയ യുവാവ് എന്നർത്ഥം.

യവ്യാ-അവം വിളയുന്നേടം.

യശദം, ജശദം-നാകം.

യശസ്തൻ-യശസ്സുള്ളവൻ.

യശസ്തരീ-അടവതിയൻ.

യശസ്വൽ-വി. കീർത്തിയുള്ള. (സ്വൻ, സ്വതി, സ്വൽ).

യശസ്വി-വി. യശസ്സുള്ളവൻ (സ്വീ, സ്വതി, സ്വി).

യശസ്വിനി-മ. യശസ്സുള്ളവൾ. ഹ. മരിക്കുന്നി. ഇ. വലിയ വാലുഴവം. ഭ. കീരിവള്ളി. @ റ്റുളി. ന്ന. കാട്ടുപരുത്തി.

യശസ്സ്-കീർത്തി. ഭിഷകരെ വ്യംപിക്കുന്നത് എന്നർത്ഥം. മറ്റു പത്രംയങ്ങൾ-കീർത്തി, സമയം.

യശസ്വൽ-ഭരണ വാല്യം, മദിളം. നിഷാണ (നിസ്സാരണ) വാല്യം.

വീരവാണത്തിന്റെ പേർ ഹനു ചിലർ.

യശോദ-നന്ദന്റെ പത്നി, കൃഷ്ണന്റെ വളർത്തമ്മ.

യശോദ-രസം.

യശോധ-അഗംചെയ്യുന്നവൻ.

യശ്വി-ഭോഷൻ.

'ഒട്ടുമകംപുറമില്ലാതുള്ളൊരു യശ്വി! നില്ലനിനക്കേന്തറിയാം' (ഘോഷയാത്ര തുള്ളൽ)

യശ്വി-മ. വടി, തടി. ഹ. ഗദ. ഇ. മോല. ഭ. മുത്തുമാല, മുത്തുമാലയുടെ ഇഴ. @ ഇരട്ടിമധുരം ന്ന. വടികൊണ്ടുള്ള അടി.

യശ്വികം-ഭരണ പക്ഷി.

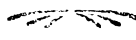
യശ്വിതപം-വഷളത്വം.

യശ്വിമധു-ഭരണാടമരണം, ഇരട്ടിമധുരം

യശ്വിഃഫരതികൻ-ഇരട്ടിക്കാരൻ.

യശ്വികം-ഇരട്ടിമധുരം.

യശ്വിമധുകം - ഇരട്ടിമധുരം. മധുവിനസമം മധുരമുള്ള കോൽ എന്നർത്ഥം.

യ

യാ-ലക്ഷ്മി.

യാ പോവുക, അനങ്ങുക, നടക്കുക.

യാഗം-ദേവകൾ പ്രസംഗിച്ചാനായിട്ടു ചെയ്യുന്ന ഒരു കർമ്മം. ഇതിൽ യജിക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ-ദേവന്മാർ പുജിക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ-ഈ പേർ വന്നു. പശ്ചാത്താപം, സമയം, സമം, അലാപനം, യാഗം, സപ്തമം, മഖം, കൃതം.

യാഗശാല-അഗംചെയ്യുന്നതിനായിട്ടു കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന പുര.

യാഗസന്താനൻ-മയന്തൻ.

യാചക-വി. ഇരുന്ന, ചോദിക്കുന്ന.

യാചകൻ-മ. ഇരക്കുന്നവൻ. ഹ. സ
ന്യാസി, ഭിക്ഷു.

യാചകം-യാചന, ഇരക്കുന്നതു്.

യാചന-ഇരക്കുക, ചോദിക്കുക. പശ്ചാത്യ
ങ്ങൾ-യാചന, അഭിപ്രായം, യാച
നം, അർത്ഥം.

യാചനകൻ-യാചിക്കുന്നവൻ.

യാചനക-വി. യാചിക്കുന്ന, ഇരക്കുന്ന,
ചോദിക്കുന്ന.

യാചനം-അപേക്ഷ.

യാചിക്കുന്നു-ഇരക്കുന്നു, ചോദിക്കുന്നു.

യാചിത-വി. ഇരക്കപ്പെട്ട, ചോദിക്ക
പ്പെട്ട.

യാചിതകം- ഇരവൻ, യാചിച്ചുകിട്ട
ന്നതു്.

യാചിപ്പു-യാചിക്കുകിലുമുള്ളവൻ.

യാചിയാ-ഇരക്കുക.

യാജം-മ. ചോദ്യം. ഹ. ആഹാരം.

യാജകം-മ. മരംചൊട്ടിയ ആന. ഹ.
രാജാവിന്റെ ആന.

യാജകൻ-യാഗം ചെയ്യുന്നവൻ, യജിക്ക
ന്നവൻ.

യാജൻ-പുണ്യവാനായ ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ.

ഈ ബ്രാഹ്മണനെക്കൊണ്ടു പ്രപഞ്ചം
ജന്മം ഒരു യാഗം കഴിപ്പിച്ചു. ഒരുകാലം
പശുക്കളാണ് ഇതിനു കോടുത്തു്. പൃ
ഥ്വിയും ഭൂതങ്ങളും ബലിപീഠത്തിൽ നി
ന്നുണ്ടായവരാണ്.

യാജനം-യാഗംചെയ്യു്.

യാജമാനം- യജമാനനാൽ ചെയ്യപ്പെട്ട
ന്ന ഒരു യാഗം.

യാജി-മ. യാഗം കഴിക്കുന്ന ആൾ. ഹ.
യാഗം.

യാജിനം-യാഗംചെയ്യു്.

യാജിപ്പം-തീർത്തിപ്പുള്ളി.

യാജ്യ-വി. യാഗം ചെയ്യപ്പെട്ടവൻകൾ,
പുതിപ്പാൻകൾ.

യാജ്യൻ-പുണ്യമേ ഏല്പാൻ യോഗ്യൻ.

യാജ്യം-യാഗത്തിൽ കിട്ടുന്ന ഭാഗം.

യാജ്യവൽക്യൻ-ഒരു പ്രസിദ്ധനായ
മഹർഷി.

ശതപഥബ്രാഹ്മണം, യാജ്യവൽക്യ
സ്തമി, ബൃഹദാരണ്യകം ഇവയുടെ ക
ർത്താവ്. യോഗം സമാപിച്ചു.

യാജ്യസേവനി-പാഞ്ചാലി. യാജ്യസേ
നന്റെ മകൾ എന്നർത്ഥം.

യാജ്ഞികൻ-യാഗം ചെയ്യുന്നവൻ.

യാജ്ഞികം-മ. അർത്ഥം. ഹ. ചെങ്ങ
രിങ്ങാലി. ന. പ്ലാതു. ര. പച്ചനിറ
മുള്ള ഭേ.

യാത-വി. മ. പോയ. ഹ. ലഭിച്ചു.

യാതനം-മ. നരകവേദന, അധികമായ
വേദന. നാശത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതു് എ
ന്നർത്ഥം ഉപദ്രവിക്കുന്നതു് എന്നുമാവാം.
ഹ. നരകശിക്ഷ. മറു പശ്ചാത്യങ്ങൾ-
കാരണം, തീവ്രവേദന.

യാതനം-പ്രതികാരംചെയ്യുക.

യാതം-ആനയെ നടത്തിക്കു്.

യാതയാമ-വി. മ. പഴയ. ഹ. അന്
ഭവിക്കപ്പെട്ട. ഉപാഭോഗകാലം, കഴിഞ്ഞു
പോയതു് എന്നർത്ഥം. ന. പെന്തമറിയാ.
ര. തള്ളപ്പെട്ട.

യാതാവ്-മ. മൃഗങ്ങളുടെ ഭായു് അനുജ
ന്റെ ഭായുയെ പറയുമ്പോഴും മറിച്ചു
അനുജന്റെ ഭായു് മൃഗങ്ങളുടെ ഭായു്
യെ പറയുമ്പോഴും ഉപായോഗിക്കുന്ന വാ
ക്ക്. ഹ. ഒന്നാമിയുടെ സഹോദരന്റെ
ഭായു. ഗൃഹകർമ്മങ്ങളിൽ ഒരുമിച്ചു പ്രയ
ത്നംചെയ്യുന്നവൻ എന്നർത്ഥം.

‘ഭ്രാതൃവർഗസ്യഭായുഃ തു
പരസ്പരംയന്തരഃ സ്യ’

മ്യേഷാനമന്മാരുടെ ഭാഗ്യമാർ അന്യോന്യം യാതാക്കന്മാരാണ്.

ന. വണ്ടിയടിക്കുന്നവൻ. ര. വഴിയത്രക്കാരൻ, നടക്കുന്നവൻ.

യാതീഥലം-മാതൃക്ക.

യാത്ര-വി. പോകുന്നു.

യാത്ര-മ. രാക്ഷസൻ. ഉ. പാമ്പൻ. ഋ. വായു. ധ. സമയം. മ. ഒരു ആയുധം.

യാത്രപ്പം-ഇടയ്ക്കപ്പം.

യാത്രയാനൻ-മ. രാക്ഷസൻ. യാത്ര എന്ന പേരുവരിച്ചവൻ എന്നർത്ഥം. സ്വജാതിസ്സേവം ഹേതുവായിട്ടു യാത്രക്കളെ (രാക്ഷസന്മാരെ) പോക്കിപ്പിക്കുന്നവൻ. (പാഠം-ജാതുയാനൻ). ധ. സന്നിധാനമുള്ളവൻ (മരയാടി).

യാത്രയാനൻ-നായ്, കഴുകൻ തുടങ്ങിയുള്ള ജന്തുക്കളുടെ ആക്രമിയിൽ ചരിക്കുന്ന ദുഷ്ടന്മാർ. വായുപുരണം അനുസരിച്ച സുരസയിൽ കാശ്ചപന്റെ മക്കൾ.

യാത്രകൻ-യാത്രക്കാരൻ.

യാത്രൊന്നു-അ. അതേന്നു പറയുന്ന വാക്കിനെ സംബന്ധിച്ചു വരുന്നത്.

യാത്രൊരളിപ്പ്-അ. മ. യാതൊരു സമയം, ധ. എത്രത്തോളം.

യാത്രൊരിക്കൽ-അ. യാതൊരു സമയത്തിൽ.

യാത്രൊരുത്തൻ - മുനിക്ക് പറയപ്പെട്ടവൻ.

യാത്രൊരുത്തി-മുനിക്ക് പറയപ്പെട്ടവൻ.

യാത്ര-മ. പുറപ്പാട്, സഞ്ചാരം, പോക. (അടിക്കൽ എന്നതു നേരേക്കക).

മറ്റു പശ്ചാത്തലം-പ്രജ്ഞ, അഭിനിവൃത്തം, പ്രസ്ഥാനം, ഗമനം, ഗമം.

യാത്രയ്ക്കു കൊള്ളുന്നതും കൊള്ളരുതാത്തതുമായ ഭിവസങ്ങൾ.

അശ്വതി, രോഹിണി, മകയിരം, പുഷ്കരം, ചുവം, ഉത്രം, അത്തം, ചോതി അന്തിശം. മൂലം, ഉത്രാടം, തിരുവോണം, അപുട്ടം, ചന്ദ്രം, ഉത്രിട്ടാതി, രേവതി ഈ നക്ഷത്രങ്ങൾ കൊള്ളാം.

ജന്മനക്ഷത്രങ്ങളും ഇടവം, ചിങ്ങം, പൂർവ്വം, കുംഭം, മിഥുനം ഈ രാശികളും പ്രതിപദം, ചന്ദ്രന്ദി, ജ്യേഷ്ഠി, നവമി, ചതുർദശി, വാവു ഈ പക്കങ്ങളും ഗുളികപുഷ്പി ഗണ്ഡാനങ്ങളും യാത്രക്കുകൊള്ളുകയില്ല. നാലാമിടത്തു ചന്ദ്രനോടുകൂടിയ രാശിയും കൊള്ളുകയില്ല. ആറിലും പന്ത്രണ്ടിലും ചന്ദ്രനോടുകൂടിയ രാശിയും മധ്യമം. കിഴക്കോട്ടേക്കു അയാഴ്ചയും, അഗ്നിക്കോണിലേക്കു ചൊവ്വയും, തെക്കോട്ടേക്കു വ്യാഴം, നിരൂതിക്കോണിലേക്കു ബുധനും, പടിഞ്ഞാറോട്ടേക്കു വെള്ളിയാഴ്ചയും, വായുക്കോണിലേക്കു ശനിയാഴ്ചയും, വടക്കോട്ടേക്കു തിങ്കളാഴ്ചയും യാത്രപോകൻ കൊള്ളുകയില്ല. അതുപോലെ തന്നെ നാളകളിൽ കിഴക്കോട്ടേക്കു ഉത്രാടവും, തിരുവോണവും, തെക്കോട്ടേക്കു ഉത്രിട്ടാതിയും, അശ്വതിയും, വടക്കോട്ടേക്കു ഉത്രവും, അത്തവും നികിലമാകുന്നു. തോണിയിൽകൂടി പോകുന്നു എങ്കിൽ മകരം രാശിക്കൊണ്ടു പുറപ്പെടരുത്. യാത്രപോയാൽ നാലിടവസത്തിലും നാലാസത്തിലും ഭവനത്തിങ്കൽ മടങ്ങിച്ചെല്ലരുത്. ചെന്നു മൂന്നാലിടവസം മേലിക്കിലോടും പോകരുത്. യാത്ര പുറപ്പെടുന്ന ഭിക്ഷിലേക്കു തുറ വിൽപ്പാടെങ്കിലും ചെന്നു രാമസിക്കാവു. വഴിയിൽ അഞ്ചു ഭിവസത്തിലധികം രാമസിച്ചാൽ ദേവനെ മുഹൂർത്തംകൊണ്ടു യാത്ര

പുറപ്പെടണം. കേരളീയർ യാത്രക്കു
യോഗിനീപഞ്ചകം മുതലായതുകളെ അ
ധികം നോക്കിവരുമാറില്ല. അതിയത്ര
യാത്ര വേണ്ടിവന്നാൽ നക്ഷത്രാദിക
ജ്ഞാനം വിചാരിക്കാതെ പ്രഭാതത്തിൽ
യാത്രചേകാം.

- കിഴക്കോട്ടു- ചൊവ്വാഴ്ച- ലാഭം.
- തെക്കോട്ടു- തിങ്കൾ } -ധനാഗമം,
ശനി }
- പടിഞ്ഞാറോട്ടു-ബുധൻ } -കാർത്യസീദ്ധി
വൃശ്ചം }
- വടക്കോട്ടു- ഞായർ } -ധാന്യലാഭം,
വെള്ളി }

ജന്മനക്ഷത്രം ഇടങ്ങി യാത്രതരിച്ച
ന്ന ദിവസത്തെ നക്ഷത്രം വചനം എണ്ണി
യാൽ ൧, ൨, ൩, ൪, ൫, ൬, ൭, ൮, ൯, ൧൦, ൧൧, ൧൨,
൧൩, ൧൪, ൧൫, ൧൬, ൧൭, ൧൮, ൧൯ ഇ
വയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു വന്നാൽ മരണഭയവും
൧൨, ൧൩, ൧൪, ൧൫, ൧൬, ൧൭, ൧൮, ൧൯ ഇ
വയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു വന്നാൽ ദുഃ
ഖവും ഫലം. മറ്റുള്ള സംഖ്യ വന്നാൽ
യാത്രക്കു വിരോധമില്ല.

൨. വഴി (റോട്ട്). ൩. ഉപജീവനം.

യാത്രക്കുളി-കേരളത്തിലെ ഒരു കളി.

ഇതു കേരളത്തിലുണ്ടായതു കവിവ
കം ൩൪൦-നു ഇടക്കാണ്. ഇതിനെ
'ശാസ്ത്രക്കളി' എന്നും 'പാനക്കളി' എ
ന്നും പറയുന്നുണ്ട്. കളിയുടെ പ്രധാനം
ഗണ്ഡർ ഇപ്പേരും നല്ല പാദം, പാന,
ആംഗ്യങ്ങൾ, റിവാസ്കൾ ഇവയാക
ുന്നു. ഈ കളി നമ്പൂതിരിമാർക്കു വളരെ പ്ര
ധാനമാണ്.

- ഒരു ഗാനം താഴെ ചേർക്കുന്നു.
- 'മുട്ടകുടിച്ചാലും വലിയാന-
- ത്തലവൻചത്തു
- മുട്ടിൽകുടന്നൊരുമുട്ടുകയൻ
- പറന്നേപോയി.

കാട്ടിൽകിടന്നരണ്ടെലികൂടി
കഴലുഴുതു
കാലത്തുളവിത്തുവിതച്ചുപ്പു-
ഴടയ്ക്കുകാച്ചു'

യാത്രായോഗം-യാത്ര നോക്കുന്നതിനുള്ള
നല്ല നേരം.

യാത്രാശുലം- യാത്രയെ സംബന്ധിച്ച
ശുലം.

യാഥാകരമ്യം-പരമാർത്ഥം, വസ്തുവം.

യാഥാത്മ്യം-യഥാർത്ഥ, വസ്തുവം.

യാദവൻ-൧. കൃഷ്ണൻ. ൨. യദുകലസ
നതി.

യാദവർ-യദുവിന്റെ സന്തതി. കൃ
ഷ്ണന്റെ ജനനം ഈ കലത്തിലാകുന്നു.

യാദവം-കന്നുകുളിക്കൂട്ടം.

യാദവീ-ദുർഗ്ഗ.

യാദസംപതി-വരുണൻ, സമുദ്രം.

യാദസ്സതി, യാദംപതി-൧. സമുദ്രം.
൨. വരുണൻ. യാദസ്സുകളുടെ (മുഖമുള്ള
ക്കുളുടെ) നാമൻ എന്നർത്ഥം.

യാദസ്സ്-മുഖമുള്ള.

യാദാസ്തു-കാർത്യവിവരം കുറിച്ചിട്ടുള്ള എ
ഴുത്തും.

യാദാസ്തിന ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ള പേർ
'മഹസർ' എന്നാകുന്നു.

യാദ-മുഖം.

യാദിച്ചിക-വി. യദുക്കുടുംബമുള്ള.

യാദിര-വി. അതൊരുപ്രകാരമുള്ള (ശക്,
ശീ, ശം).

യാദാനാഥൻ-കടൽ.

യാദാനിധി-സമുദ്രം.

യാദാനിവാസം-മുഖം.

യാനകം-വാഹനം.

യാനപത്രം-കപ്പൽ, സമുദ്രത്തിലെ വളവും മറ്റും, മരക്കലം. മറ്റൊരു പട്ടം-പോരം.

യാനം-മ. യാത്ര. പോവുക. ഉ. ആനരേർ മുതലായ വാഹനം. ന. സന്ധി മുതലായ ന-ഗുണങ്ങളിൽ ഒന്ന്. ഗമിക്കുന്ന ശത്രുവിന്റെ നേരെ യുദ്ധത്തിനായി ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ടുള്ള പുറപ്പാട്. (ആനയങ്ങളിൽ ഒന്ന്).

യാനമുഖം-രേർ മുതലായ വാഹനങ്ങളുടെ മുൻഭാഗം. യാനത്തിന്റെ മുഖം എന്നർത്ഥം.

യാപക-വി. കൊടുക്കുന്ന.

യാപനം-മ. കാലംകഴിക്കുക. ഉ. ഇരിപ്പ്. ന. അയച്ചുകൊടുക്കുക.

യാപിക്കുന്നു-ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നു.

യാപ്യൻ-അധമൻ.

യാപ്യ-വി. നീനമായ, നിശ്ശൂന്യമായ, അത്യാലോചനാലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിന്ദിക്കപ്പെട്ട. ഉ. കാലം കഴിക്കപ്പെട്ടവൻ രക്ഷ. (യാപ്യം-ഉന്നതമായി വിടാത്തത് എന്നു ശബ്ദാർത്ഥം).

യാപ്യയാനം-ഒരുമാതിരി പല്ലക്കു്, അന്യോളം. യാപ്യന്മാരാൽ (അധമന്മാരാൽ) വഹിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നർത്ഥം.

യാഭം-സ്രീയും പുരുഷനും തമ്മിലുള്ള ക്രീഡ.

യാമ-വി. യമനെ സംബന്ധിച്ചു.

യാമം-മ. ഏഴരനാഴിക കൂടിയ സമയം. യാനം ചെയ്യുന്നത് എന്നർത്ഥം. മറ്റൊരു പട്ടം-പ്രഹാരം. ഉ. അടക്കം, ക്ഷമ.

യാമംശാഴി - ഏഴരനാഴികവെളുപ്പിൻ കണിശമായി കൂടുന്ന കോഴി.

യാമകവഹാണം-കോഴി.

യാമവഴി-മ. മഞ്ഞൾ, ഉ. രാത്രി.

യാമള(ലം)-ഇരട്ട

യാമാലം-യാമത്തിൽ പാതി, മൂന്നേമുക്കാൽ നാഴിക.

യാമി-മ. സന്ദേശി. ഉ. കവസ്ത്രീ. സഖം അനുഭവിക്കുന്നവർ എന്നർത്ഥം. ര. രാത്രി. ദ. മകന്റെ ഭാര്യ.

യാമിക്ൻ-യാമത്തിന്റെ മറ്റു കാക്കുന്ന കാവൽക്കാരൻ.

യാമിനി-മ. രാത്രി. യാമങ്ങൾ ഉള്ളത് എന്നർത്ഥം. ഉ. മഞ്ഞൾ.

യാമിനീചര-വി. രാത്രിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന.

യാമിനീചരൻ-രാക്ഷസനും മറ്റും.

യാമിനീചരം-ഇളയ.

യാമിനീപതി-മ. കല്പം ഉ. ചന്ദ്രൻ.

യാമിനീവിരഹം-ചക്രവാകപ്പക്ഷി.

യാമി-മ. സന്ദേശി. ഉ. സുതരമുള്ള സ്ത്രീ. ന. രാത്രി. ദ. രക്ഷ. ഉ. പത്നി. ന. പുത്രന്റെ ഭാര്യ.

യാമിരം-മ. ചന്ദ്രൻ. ഉ. രാത്രി.

യാമനം-മ. ഒരു രേഖലം. ഉ. സ്ത്രീയുടെ അന്ത, സൈധീരാജനം. യമനയിലുണ്ടായത് എന്നർത്ഥം. 'സുമ' എന്നു ഭാഷ കാണ്യം.

യാമേയൻ-ഉടപ്പുന്നവളുടെ പുത്രൻ.

യാമ്യ-വി. മ. രേഖലം. ഉ. യമനെ സംബന്ധിച്ചു.

യാമ്യൻ-മ. അഗസ്ത്യൻ. ഉ. ശിവൻ. ന. വിഷ്ണു.

യാമ്യം-ചന്ദനം.

യാമ്യം-മ. രാത്രി. ഉ. രേഖലം.

യാമ്യകൻ-വിഷ്ണുവിഷ്ണു യാഗം ചെയ്യുന്നവൻ

യായാവര-വി. രണ്ടിനടക്കുന്ന, അലയുന്ന.

യായാവരൻ-യോഗി.

യായാവരം — അശ്വമേധത്തിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്ത കരിര.

യാവ-വി. യവത്തെ സംബന്ധിച്ചു.

യാവകം-മ. യവം. ൨. മുതിര. ൩. പട്ടകോര. കൂടിച്ചേരുന്നതു് എന്നർത്ഥം.

യാവ(ക)ം-അരക്കു്.

യാവജ്ജീവം-അ. ജീവപയുസ്സം.

യാവത്തുകിറം-സകലങ്ങൾ.

യാവന-വി. യവനനെ സംബന്ധിച്ചു.

യാവന-ദിവസവൃത്തികഴിച്ചു.

യാവനം-അറബിക്കന്യാക്കും, കന്യാക്കും. അന്യധൂപദ്രവ്യങ്ങളോടു കൂടിച്ചേരുന്നതു് എന്നർത്ഥം. യവനദേശത്തിലുണ്ടായതു് എന്നർത്ഥം.

യാവനാളം-ചോളം.

യാവം-അരക്കു്, കോലരക്കു്. വസ്ത്രാദികളിൽ ചായമാന്തിട്ടും മറ്റും കൂടിച്ചേരുന്നതു് എന്നർത്ഥം.

ചേമ്പഞ്ഞിച്ചാരാന്തിട്ടും മറ്റും ഉപയോഗിച്ചവരെന്ന.

യാവൽ-വി. യാതൊരിടത്തോളമുള്ളു.

യാവൽ-അ. ൧. യാതൊരിക്കൽ. ൨. എത്ര (യാവൽ = എത്ര. താവൽ = അത്ര) ൩. എത്രവരെ. ൪. ഏപ്പാൾ.

യാവശ്യകം-ചവക്കാണം.

യാവസം - ഒരുമാതൃരി പുല്ലിന്റെ കൂമ്പാരം.

യാഷ്ട(സ)ം-വേണുകൊടിയുവ.

യാഷ്ടികൻ-യാഷ്ടിയുള്ള ഒരു യോഗം. യഷ്ടി (വടി) ആയുധമായിട്ടുള്ളവൻ. ഇഴട്ടിക്കാരൻ.

യാസം-൧. കൊടുത്തു. ൨. പരിശ്രമം, പ്രയത്നം.

യാസ്തൻ-നിരക്രമത്തിന്റെ കർത്താവു്.

യി

യിയക്കു മാണൻ-യോഗംചെയ്യുന്നതിന്നു ഗ്രഹമുള്ളവൻ.

യിയക്കു-വി. ചെയ്യുന്നഗ്രഹമുള്ള.

യിയാനൻ-യാനംചെയ്യുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ.

യിയാസം-പോവാനുള്ള ആഗ്രഹം.

യിയാസം-പോവാനുഗ്രഹമുള്ള ആൾ.

യിര(റ)ളി-മുതൽ (വിഭാഗി).

യു

യുകത-വി. ൧. യോഗിക്കപ്പെട്ട, ശരിയായ, രക്ഷ. ൨. ചേർത്ത. ൩. ഉറപ്പിച്ചു.

യുകതൻ-രാഗാദികളെ അടക്കിയിരിക്കുന്ന മഹർഷി.

യുകതം-൧. യോഗിച്ചതു്, ചേർന്നതു്. ൨. നാലു മുഴുകിയ ഒരുവു്. ൩. ന്യായമായി കിട്ടുന്നതു്. ൪. ന്യായത്തോടു കൂടിയതു്.

യുകതരസം-ചിറ്റാരത്തെ, അരത്തെ, യുകതമായ രസത്തോടു കൂടിയതു് എന്നർത്ഥം.

യുകതം-ഒരു പച്ചമരുന്നു്.

യുകതി-൧. യോഗ്യത, യോഗ്യപ്പിക്കൽ. ൨. ചേർച്ച. ൩. മർദ്ദനം. ൪. (മ) ഉത്തരമായി പറയുന്ന വാക്കു്.

യുകതിഭാഗം-൧, യുകതിയില്ലായ്മ. ൨. ചേർച്ചകേടു്.

യുകതിമൽ-വി. യുകതിയുള്ള.

യുകതിയുകത-വി. യുകതിയോടുചേർന്ന.

യുകി-ഇട.

യുകി-അ. ചിത്തയായി.

യുഗകീലകം-നകശി, നകശൈയ്. യുഗത്തിന്റെ (നകത്തിന്റെ) കീലകം (ആണി).

യുഗന്ധരം-മ. യുഗംകെട്ടുവാനുള്ള തണ്ടു്. യുഗത്തെ (നകത്തെ) ധരിക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം. ൨. രഥാവയവവിശേഷം. മരണമുഖം-കൂമ്പരം. ൩. ഒരു പർവതം.

യുഗധർമ്മവതുഷ്ഠി-കൃതത്തിൽ ധ്യാനം, ത്രേതയിൽ യജ്ഞം, ഭാഗവതത്തിൽ പൂജ, കലിയിൽ കീർത്തനം (പക്ഷാന്തരം-കൃതത്തിൽ രചസ്സ്, ത്രേതയിൽ ആത്മജ്ഞാനം, ഭാഗവതയിൽ യോഗം, കലിയിൽ ദാനം) ഇവ ൪-ം.

യുഗപത്രകം-ഒരു വൃക്ഷം, മലയകത്തി, കൊങ്ങ, ഇരട്ടയായ ഇലയുള്ളതു് എന്നർത്ഥം.

യുഗപത്രം-മുളംപ്ലാതു്.

യുഗപദ്-അ. ഒന്നായിട്ടു്, ഒരുകാലത്തു് (ഒരുനാൾ)

യുഗപാർവതൻ- പൂട്ടിത്തെളിഞ്ഞ കാള, നകംവെച്ചു കരിക്കട്ടിയ കാള. യുഗത്തിന്റെ (നകത്തിന്റെ) പാർവതനെ ഗമിക്കുന്നവൻ എന്നർത്ഥം.

യുഗപ്രളയം-യുഗംവസാനത്തിലുള്ള ചെറിയ പ്രളയം.

യുഗം-മ. ഇരട്ട ൨. നകം. ൩. ഋശി. ൪. വൃശി. ൫. നാലുമുഴം. ൬. കാലം. യോജിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു് എന്നർത്ഥം. (കൃതയുഗം, ത്രേതായുഗം, ഭാഗവതയുഗം, കലിയുഗം). (കല്പം, കാലപരിമാണവിജ്ഞാനം ഇവ നോക്കുക).

കലിയുഗം ആരംഭിച്ചതു് ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പു് ൩൧൦൨-൦൦൦൦ ഫെബ്രുവരി മാസം ൧൩-ാംതീയതിയാണു് എന്നു കാണുന്നു. ഒരു മഹായുഗം അല്ലെങ്കിൽ മനോധർമ്മത്തിനു നാലു യുഗങ്ങൾ ഉണ്ടു്.

അവയുടെ പേരും ദേവവക്ത്രകാരം ഉള്ള കൈശ്ചുവും അതോ യുഗത്തിന്റെയും മൂലം പിയും ആ യുഗത്തിന്റെ പത്തിലൊരോഹരി കാലകൈശ്ചുയുള്ള സന്ധ്യയും സന്ധ്യാശരവും താഴെ ചേർക്കുന്നു.

മ കൃതയുഗം-ദേവവക്ത്രകാരം ഞെർച്ചും ൪൦൦൦. സന്ധ്യാ-൪൦൦. സന്ധ്യാശരം ൪൦൦-൪൦൦൦. മഹാഭാരതത്തിൽ നനമാന്റെ വിവരണം അനുസരിച്ചു ഈ യുഗത്തിൽ നീതിയും ന്യായവും ശക്തിയും ഇല്ലാത്തു. അന്യായം, പക, ദുഃഖം, വേദന, ഭയം, ക്രൂരത ഇവയെന്തും ഇല്ലായിരുന്നു. വേദം ഒന്നു്, മനുഷ്യ യുസ്സ് ൪൦൦൦-കൊല്ലം.

൨ ത്രേതായുഗം-വഷം ൩൦൦൦. സന്ധ്യ ൩൦൦. സന്ധ്യാശരം-൩൦൦-൩൦൦൦. ഈ യുഗത്തിൽ നീതി ന്യായങ്ങൾ കാലം കുറഞ്ഞു. മനുഷ്യർക്കു് ആന്തരത്തോടു കൂടിയ പ്രവൃത്തികളാണുണ്ടായിരുന്നതു്. അവർ ബലികർമ്മം വട്ടംകൂട്ടി. അവർക്കു് അക്കാലത്തു് ആയുസ്സ് ൩൦൦൦ വഷം.

൩. ഭാഗവതയുഗം-വഷം ൨൦൦൦. സന്ധ്യ ൨൦൦. സന്ധ്യാശരം ൨൦൦-൨൪൦൦. ഈ യുഗത്തിൽ നീതിന്യായങ്ങൾ പകുതിയായും കുറഞ്ഞു. അപൂർവ്വം ചിലരെ സത്യം ആചരിച്ചുള്ളു. അപ്പോൾ ദേവങ്ങൾ-൪. രോഗങ്ങൾ വിടിച്ചു മനുഷ്യരുസ്സ് ൨൦൦൦-വഷം മാത്രമായി.

൪. കലിയുഗം-വഷം ൧൦൦൦. സന്ധ്യാ-൧൦൦. സന്ധ്യാശരം ൧൦൦-൧൨൦൦. ഈ യുഗത്തിൽ നീതിന്യായങ്ങൾ കാലം മാത്രം ശേഷിച്ചു ദുഃഖം മരണമയവ വലിച്ചു മനുഷ്യരുസ്സ് ക്ഷയിച്ചു ക്ഷയിച്ചു ഒരു നിശ്ചയമില്ലാത്ത സ്ഥിതിയിലായി.

ഒരു ദേവവർഷം നൂറു മനുഷ്യവർഷം ആകുന്നു യുഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും അവയുടെ ദീർഘതയെപ്പറ്റിയും പ്രാഗല്ഭ്യത്തിൽ ഒന്നും കാണുന്നില്ല. കൃത്യമായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും ക്ഷത്രിയർ ത്രേതായുഗത്തിലാണ് ഉണ്ടായതെന്നും കാണുന്നുണ്ട്.

യുഗ(ള)ം-ഇരട്ട, ജോടി.

യുഗാദിപദങ്ങളിൽ-പുതിയ ആണ്ടു തുടങ്ങുന്ന നാളിൽ കൊണ്ടുടന്ന ഉത്സവം.

യുഗാജ്യേഷ്ഠൻ-മ. ശിവൻ. ഹ. പ്രജാപതി.

യുഗാഹലാ-മ. വേലിപ്പുരുത്തി. ഹ. രക്ഷിട.

യുഗം-മ. ഇരട്ട, ജോടി. യോജിക്കുന്നത് എന്നർത്ഥം. രണ്ടു. ഹ. പൃത്വശാസ്ത്രത്തിൽ പദ്യത്തിനു നാലു പാദങ്ങൾ ഉള്ളതിൽ രണ്ടും നാലും പാദങ്ങൾ.

യുഗരാഗി-ഏടവം, കർഷകം, കന്നി, പൃഥ്വികം, മകരം, മീനം ഇവ നാലും (സൗമ്യങ്ങളാകുന്നു)

യുഗവിപുലാ-ഒരു പൃത്വത്തിന്റെ പേർ.

യുഗ്രം-മ. തേളിൽ കെട്ടുന്ന കരിര മുതലായവ. ഹ. വാഹനം. യോജിപ്പിക്കുന്നത് എന്നർത്ഥം. ന. നകത്തെ വഹിക്കുന്ന കാള.

യുഗ്രവാഹൻ-വണ്ടിക്കാരൻ.

യുജാന-വി. യോജിക്കുന്ന.

യുജാനൻ-മ. തേർ നടത്തുന്നവൻ. ഹ. യോഗാഭ്യാസമുള്ള ബ്രാഹ്മണൻ.

യുത-വി. മ. കൂടിയ ഹ. ചെന്നിരിക്കുന്ന.

യുതകം-മ. യോനിസംബന്ധം. ഹ. സ്ത്രീധനം.

യുതയാർ-വധുവരന്മാർ.

യുതം-മ. നാലു മുഴം കൂടിയ ഒരുവു. ഹ. ചെന്നിരിക്കുന്നത്.

യുത്ത(യുൽ)-യുദ്ധം.

യുദ്ധഭണ്ഡാരം - യുദ്ധസാമഗ്രികൾ വെട്ടുന്ന സ്ഥലം.

യുദ്ധം-പട, കലഹം. സമൃദ്ധംകാവണം പ്രഹരിക്കുക എന്നർത്ഥം. മറ്റു പദങ്ങളിൽ-ആയോധനം, ജന്മം, പ്രധനം, പ്രവിഭാഗണം, ഉധം, ആസ്കരണം, സംഖ്യം, സമീകം, സംപരയകം, സമരം, അനീകം, രണം, കലഹം, വിഗ്രഹം, സംപ്രഹാരം, അഭിസംപാദം, കലി, സംസ്ഥോടം, സംയുഗം, അഭ്യുദയം, സമാഹാരം, സംഗ്രാമം, അഭ്യുഗ്രം, ആഹവം, സമുദായം, സംയുക്തം, സമീകി, ആഭി, യുത്തം.

യുദ്ധവൃദ്ധൻ-യുദ്ധംചെയ്തു നല്ല കഴിവുള്ളവൻ.

യുദ്ധസാരം-കരിര.

യുധാജിത്തം-കൈകേയിയുടെ സഹോദരൻ, ഒരു കൈയരാജാവു്, ഭരതന്റെ മാതൃപൻ.

യുധിഷ്ഠിരൻ-ധർമ്മപുത്രൻ. (കന്ധിയുടെ മൂത്ത പുത്രൻ). യുദ്ധത്തിൽ സ്ഥിരനായവൻ എന്നർത്ഥം.

പാണ്ഡവന്മാരേയും പാണ്ഡാലിയുടേയും ഇന്ദ്രസപ്തത്തിലേക്കുള്ള യാത്രാവിവരം മഹാഭാരതം (മഹാപ്രസ്ഥാനം) നോക്കുക. ധർമ്മപുത്രൻ പാണ്ഡാലിയിൽ പ്രതിവിന്ധ്യൻ എന്നും ദേവകിയിൽ യേശദായൻ എന്നും രണ്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ധർമ്മൻ, ധർമ്മരാജൻ, അജാതശത്ര എന്നിവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരാണ്. ദ്രോണനെ അഭയെപ്പോലുള്ളവൻ വേണ്ടി അയാളുടെ പുത്രനായ അശ്വത്ഥാമാ മരിച്ചുപോയി എന്നു ഹല്ലവന്മാർക്കിടയിൽ ഇദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടു ഒരു കളവു പറയിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുൻപറഞ്ഞ നാലുപേരുടെയും പേരുകൾ കൊണ്ടാണ്

ഇലുകാരം പറയിച്ചതു്. അശ്വത്ഥാമോവു മരിച്ചുപോയി എന്നല്ലാതെ ദ്രോണപുത്രനായ അശ്വത്ഥാമോവു മരിച്ചുപോയി എന്നു ധർമ്മപുത്രർ പറഞ്ഞില്ല. ഈ ചതി അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്നമില്ല.

(കതി, പാണ്ഡവർ, ദ്രൗപദി എന്നിവ നോക്കുക).

യു യു -കതിര.

യു യുത്സാ- യുദ്ധത്തിനുള്ള ആഗ്രഹം.

യു യുത്സു-വി. ചെയ്യാനാഗ്രഹമുള്ളു.

യു യുത്സു-മ. പേരുംഭി. ഉ. ഒരു വൈശ്യസ്ത്രീയിൽ ധൃതരാഷ്ട്രൻ്റെ ജനിച്ച പുത്രൻ.

'ധൃതരാഷ്ട്രനും പിന്നെ വൈശ്യസ്ത്രീപെറ്റിടത്തു സുതനമുണ്ടായ് വന്നു യുയുത്സുവെന്നുപേരായ്'

(ഭാരതം)

ധർമ്മപുത്രൻ യുയുത്സുവിനെ ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിൽ രാജാവായിപ്പോയപ്പോൾ രാജ്യം ത്യജിച്ചുപോയതു്.

യുയുത്സു കൈരവപക്ഷത്തിൽ നിന്നു പാണ്ഡവപക്ഷത്തിൽ ചേർന്നു ആളാണ്. ന. ഗാന്ധാരിയിൽ ധൃതരാഷ്ട്രൻ്റെ ജനിച്ച മറ്റൊരു പുത്രൻ.

യു യുധാമനയൻ-മ. ഇന്ദ്രൻ. ഉ. സാത്യകി. ന. യോഗംഭാവു്.

യു വ-വി. മ. യേശുവനമുള്ളു. ഉ. ശ്രേഷ്ഠനുള്ളു.

യു വ-അവനിൽ ഒൻപതാമത്തെ വൻ.

യു വതി-മ. യേശുവനയുക്തയായ സ്ത്രീ. പുരുഷനോടുകൂടി ചേരുന്നവൾ എന്നർത്ഥം. ഉ. മഞ്ഞൾ.

യു വതി, യുനി-പതിനാറു വയസ്സിനു മേൽ നാല്പതു വയസ്സിനു താഴെ യുള്ള സ്ത്രീ.

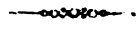
യു വനംശപൻ-ഒരു സൂർയ്യവംശരാജാവു്. ഗർഭം ധരിച്ചു മാന്ധാതാവിനെ പ്രസവിച്ചു.

യു വരാജൻ-ഇളയരാജാവു്.

യു വാവു-പതിനാറുവയസ്സു കഴിഞ്ഞവൻ, പൃഥ്വനാകാശവൻ, യേശുവനയുക്തൻ. സ്ത്രീകളോടുകൂടി ചേരുന്നവൻ എന്നർത്ഥം.

പത്രാണു വയസ്സിനു മേൽ ഇരുപത്തു വയസ്സിനകം പ്രായമുള്ളവനാണു യുവാവു് എന്നു കാണുന്നു.

യു ന്യൂസ്- 'നിങ്ങളുടെ' എന്നുള്ള അർത്ഥത്തിൽ പണ്ടെഴുതപ്പെട്ട മുമ്പിൽ ചേർന്നു പ്രയോഗിക്കുന്നു. ഉ-ം, യുഷ്ടദൃശന്മാർ = തിങ്ങി രൂപപ്പെടുമ്പോഴുള്ളവർ.

യു

യു കര, യു കാ-പേൻ.

യു കാവാസം-ശാഖോടുകൂടിയ.

യു തി-ഏകീകരണം, യേശുവിപ്പു്.

യു മനാഥൻ-ആനത്തലവൻ. ആനങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ നാഥൻ എന്നർത്ഥം.

യു മപൻ-ആനത്തലവൻ. ആനങ്ങളുടെ കർമ്മകർമ്മവൻ എന്നർത്ഥം.

യു മം-മൃഗങ്ങളുടേയും പക്ഷികളുടേയും മറ്റും കൂട്ടം. സജാതീയങ്ങളായ തിര്യക്കുകളുടെ സമൂഹം. കൂട്ടിക്കെമ്പൻ എന്നർത്ഥം.

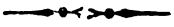
യു മിക- മ. കരമുഴിമുട്ടു. കൂട്ടമുള്ളതു്, അനേകം വള്ളികൾ ഒന്നായി കൂട്ടിപ്പിണഞ്ഞു കിടക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം. ഉ. വൻകരമുഴി. ന. പട.

യു മിക -അംപഴം.

യു ദൻ-ജീവനംശത്തിലുള്ളവൻ.

യു പകടകം- യജ്ഞസ്തംഭത്തിന്റെ മേലേ വളയം. (മുകുളിൽ മരംകൊണ്ടു വളയമായി ഉണ്ടാക്കിയവയ്ക്കു നെ സാധനവിശേഷം).

യൂപകം-കുടരയാല്.
 യൂപറ്റു-കരിങ്ങാലി.
 യൂപം-മ. യജ്ഞസ്തംഭം, (സ്തവം എന്നും പദം കാണുന്നു). ഹ. ഇത്തിയാല്.
 യൂപാഗ്രം-യജ്ഞസ്തംഭത്തിന്റെ മുകൾ.
 യൂഷാ-മ. പരിച്ഛ മുതലായതുവെച്ച് ഉൾ റിയ രസം. ഹ. ഒരു കരി, പരിച്ഛ. ന. ഒരു വൃക്ഷം, ഇൻഡ്യയിലുള്ള അമാ രത്തി എന്ന വൃക്ഷം. ഹ. ദ്രവം.

യേ

യേന-അ. എന്തുകൊണ്ട്, ഏതിനാൽ, ഐ ണിനെ.
 യേനകേനപ്രകാരേണ-അ. വല്ലവി ധത്തിലും.
 യേശ്ശ-ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു പേർ.

യോഗ

യോഗത്രം-നക്ഷത്രം. ഇതുകൊണ്ടു യോജിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ ഈ പേർ വന്നു അമിക്കയാർ.
 യോഗകന്യാ-യശോഭയുടെ ശിശു.

യശോഭ പ്രസവിച്ചപ്പോൾ വസുദേ വർ കൃഷ്ണനെ അവിടെ കിടത്തിയുവെച്ചു ഈ കണത്തിനെ എടുത്തു ദേവകിയുടെ അടുക്കൽ കിടത്തി. കംസൻ കൊല്ലുന്നതിനായി ശത്രുവിനെ എടുത്തപ്പോൾ അതു മേല്പെട്ടു പോങ്ങി മറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഈ ശത്രു പറഞ്ഞ മൊഴി താഴെ ചേർക്കുന്നു.

‘അര! ദുരംചാരന്തംസകംസ!
 പരംകൃമം സ്രീകളിലല്ലവേണ്ട,
 തവാനുകൻ ഭൂമിതാലജനിച്ചു
 ജവേന സമ്പ്രതരിരഞ്ഞുകൊൾകീ
 (ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം)

യോഗക്ഷേമം-ശരീരസൗഖ്യം.
 യോഗജ്ഞം-വി യോഗത്തെ അറിഞ്ഞു.
 യോഗതാരക-ഒരു നക്ഷത്രത്തിലെ പ്രധാന താരക.

യോഗജം-അകിൽ.
 യോഗദണ്ഡം-യോഗോദ്യംസ പരിശീലനത്തിനു വേണ്ട വടി.

യോഗനിദ്ര-ഒരു യുഗാവസാനത്തിൽ വിഷ്ണുവിന്റെ ഉറക്കം. ആത്മധ്യാനത്തിൽ മുഴുകിച്ച് ചുറ്റും നടക്കുന്ന സംഗതികളെ തീരെ അറിയാതെയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതി. ധ്യാനത്തിൽ ലയിച്ചിട്ടുള്ള ഉറക്കം.

യോഗം-മ ഭാഗ്യം, യുക്തി. ഹ. സമ്പത്തു്. ന. തമ്മിൽ ചേർച്ച, യോജിക്കൽ, സംബന്ധം. ഹ. ബ്രഹ്മധ്യാനം, ആത്മവിചാരം. തി. കൂട്ടം. ന്ന ഒരുമ്പാട്, യുദ്ധാഭികരംകക തയ്യറോകക, കവചബന്ധനം. തി. നാലുപായങ്ങളിൽ ഒന്ന്, ഉപായം. വൃ. സന്നാഹം. ന്. അവസാനം. ഗം. കാശ്ശം. ഗഗ. ഭക്തധം. ഗഹ. മന്ത്രവാദം. ഗമ. യോഗ്യത. ഗമ. പക്ഷം, ഗമ. ആയുധവർഗ്ഗം. ഗമ. സംയോജനം. ഗമ. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ അടക്കി ശരീരം ഇളകാതെയിരിക്കു, ചിത്തവൃത്തിനിരോധനം. ഗവ. ധ്യാനം. ഗൻ. ഇരുപത്തേഴു നക്ഷത്രങ്ങളും കൂടെയുള്ള പേർ. ഹ. വർദ്ധന. ഹ. പരങ്ങളലിയുടെ ദർശനങ്ങളിൽ ഒന്ന്. സംഖ്യയുടെന്റെ ഒരു ഭാഗമായി എണ്ണുന്നു. ഇവ തമ്മിൽ വിശേഷബന്ധമൊന്നുമില്ല പരമാത്മാവിൽ ചെന്നു ലയിപ്പാനുള്ള വഴിയെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. (യോഗം = യോജിപ്പിക്കുന്നതു്).

കർമ്മയോഗം, ജ്ഞാനയോഗം ഇവയ്ക്കു യോഗപദം എന്ന പേർ.
 ഗമ-വിധം യോഗജ്ഞം-ജ്ഞാനയോഗം, ഹിരയോഗം, ലയയോഗം,

നാഭയോഗം, തിവയോഗം, ബ്രഹ്മയോഗം, ജ്ഞാനയോഗം, അഭൈതയോഗം, നിരംബംബയോഗം, നിരഭാസയോഗം, അഷ്ടാംഗയോഗം, രാജയോഗം.

യോഗപട്ടം-യോഗാഭ്യാസത്തിൽ യോഗികൾ കെട്ടുന്ന ഒരു വസ്ത്രം.

യോഗപീഠം-യോഗികൾ ഇരിക്കുന്ന സ്തംഭം.

യോഗവലം-മ. കൂട്ടക്കാരെക്കൊണ്ടുള്ള ബലം. ഹ. സൗജന്യം.

യോഗരംഗം-നാരകം.

യോഗവാമി-രസം.

യോഗവിഷം - വിഷസംബന്ധമായ പ്രണം.

യോഗശക്തി-കൂട്ടക്കാരെ കെട്ടിയിടുന്ന ബലം.

യോഗശാലി-വി. ഏല്പാസുഖങ്ങളും അനുഭവിക്കുന്നതിനു ഭാഗ്യമുള്ള. (സ്രീ-യോഗശാലിനി).

യോഗശാസ്ത്രം - യോഗാഭ്യാസത്തിന്റെ മറകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം.

യോഗസാരം(ക)-അരകം.

യോഗത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം മനുഷ്യന്റെ ചിത്തവൃത്തികളെ നശിപ്പിച്ചു മനസ്സിനെ സ്വസ്ഥാനത്തിൽ നിറുത്തുകയാകുന്നു. ഇതിനു ഇശ്വരഭക്തി പ്രധാനം.

യോഗാഭ്യാസം - യോഗങ്ങളെ അഭ്യസിക്കുക

യോഗാഭ്യാസത്തിന്റെ അംഗങ്ങൾ-യമം, നിയമം, ആസനം, പ്രാണായാമം, പ്രത്യഹാരം, ഗ്യാനം, ധാരണ, സമാധി.

യോഗാഗ്നി-യോഗശക്തികൊണ്ടു രന്നത്താകെ സൃഷ്ടിക്കാവുന്ന അഗ്നി.

യോഗാത്മം - (വ്യാകരണത്തിൽ) ധാരകത്വം.

യോഗാസ്താംഗങ്ങൾ-യമം, നിയമം, ആസനം, പ്രാണായാമം, പ്രത്യഹാരം, ധാരണ, ഗ്യാനം, സമാധി. ഇവ ധൃം.

യോഗാസനം-യോഗികൾ ഇരിക്കുന്ന ഇരിപ്പ്.

യോഗിയാർ, യോഗിയാതിരി-അവരോടിക്കപ്പെട്ട മലയാളബ്രാഹ്മണരുടെ പേർ.

തൃശ്ശിവപേരൂർ, ഇരിങ്ങാലക്കുട, പെരുമനം, തൃത്താല, തളിപ്പറമ്പു, തുകുപുരം മുതലായ മലയാളത്തിൽ അവരോടടുത്തു ക്ഷേത്രങ്ങളാണ്. ഇരിങ്ങാലക്കുടയിലും തളിപ്പറമ്പിലും നായർ വംശജർ അവരോടടുത്തു, അവരോടടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ തട്ടുടയ കൈയ്ക്കൽ എന്ന സ്ഥാനം ലഭിക്കും. മറ്റു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ മലയാളബ്രാഹ്മണരാണ് അവരോടടുത്തു. അവർക്കുള്ള പേരാണ് യോഗിയാർ, യോഗിയാതിരി എന്ന് മുമ്പു പറയപ്പെട്ടത്.

യോഗി-വി. യോഗമുള്ള.

യോഗി-മ. യമനിയമാദിയോഗങ്ങളോടു കൂടിയവൻ, യോഗാഭ്യാസമുള്ളവൻ. ഹ. സന്യാസി. ന. ഇന്ദ്രജാലകാരൻ. ദ. ശിവൻ. മ. വിഷ്ണു. എ. അർജുനൻ. ഐ. യാജ്ഞവൽക്യൻ. വൃ. നാരകം.

യോഗിദണ്ഡം - മുതൽ.

യോഗിനികൾ-ഭഗ്യാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട (ദേവിയുടെ പരിചരിക്കുമാരായ) ഏഴു സ്ത്രീകൾ.

മംക്തി, കർപ്പൂരതിലകം, മലയാഗ്നിനി, കൗമുദിക, ദേവണ്ഡയാ, മാതാപി, നായകീ, ജയ (ശുഭാചാരാ) ഇവരെ കൂടാതെ സുഖക്ഷണ, സുനന്ദ എന്നും രണ്ടു പേരുണ്ട്.

യോഗിനി.

ശരമഖേദമുക്താശനരകസം അമഖേദസമീരണമൂലനാം
ഭിവിഭവികൃമശപരിവർത്തേ സിന്തതിമിപ്രഥമമേഷു യോഗിനി.

മുക്തിമികൾ.	മുക്തിമികൾ	യോഗിനി സ്ഥിതി	മുക്തിമികൾ	യോഗിനി സ്ഥിതി
പ്. ഏകാദശി	ഷഷ്ഠി	കിഴക്ക്	ഷഷ്ഠി	പടിഞ്ഞാറ്
ഭി. ചാദശി	സപ്തമി	വടക്ക്	സപ്തമി	വാഴ്വക്കോണ്ട്
തു. ത്രയാദശി	അഷ്ടമി	അഗ്നി	അഷ്ടമി	ഇശമുഖ
ച. ചതുർദശി	നവമി	നിരൂപി	നവമി	ആകാശം
പ. പെണ്ണിമാ	ദശമി	രേഖ്	ദശമി	ഭൂമി

യോഗീശ്വരൻ-മ. യോഗികളിൽ പ്രധാനി. ഹ. ശിവൻ.

യോഗീശ്വരി-കാട്ടുപേയൽ.

യോഗേശൻ-മ. ശിവൻ. ഹ. യാജ്ഞ വലക്രമൻ. ന. യോഗികളിൽ പ്രധാനി, സാഖ്യം തുടങ്ങിയുള്ള ഏറ്റവും യോഗത്തിനും നാഥനായുള്ളവൻ.

യോഗേശ-ബ്രഹ്മവിഭക്തനനരം.

യോഗേശ്വര-കാശീയം. ധാരാസംയോഗത്തിൽ-അവ കൂട്ടിവിഭജിക്കുന്നതിൽ-ഇഷ്ടം എന്നർത്ഥം.

യോഗ്യ-വി. മ. സാമർത്ഥ്യമുള്ള. ഹ. യോഗത്തിനു കൊള്ളാവുന്ന. ന. ശേഷിയുള്ള, ശക്തിയുള്ള. ര. ചേർച്ചയുള്ള.

യോഗ്യത-മ. സാമർത്ഥ്യം. ഹ. ചേർച്ച, യോജിപ്പ്.

യോഗ്യം-ഋഷി, യോഗത്തിൽ ഹിതം എന്നർത്ഥം. ഹ. കാട്ടുമുരിര. ന. ഒരു പലഹാരം ര. ഒരു വാഹനം തു. ചന്ദനം. തൃ. പാൽ.

യോഗ്യഭാഗ്യം-യോഗ്യമായ ഭാഗ്യം. യോജന, യോജനം-നാലു ക്രോശം കൂടിയ ദൂരം, പത്തു നാഴിക അകലം. ഹ. ചിത്തസാമഗ്ര്യം. ന. യോജിപ്പ്, നകത്തിൽ പൂട്ടുക. ര. കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ.

യോജനഗന്ധ-മ. കസ്തുരി. ഹ. സീരം ദേവി. ന. സത്യവതി.

യോജനപണ്ണി-മഞ്ചട്ടി.

യോജനാപ്ലി-കരണംമരണം, മഞ്ചട്ടി വളരെ നീളമുള്ള വളിയുള്ളത് എന്നർത്ഥം.

യോജനീയ-വി. ചേർക്കാനാക.

യോജിപ്പനം-മ. ചേരണം. (സ ക്രി-യോജിപ്പിക്കണം).

യോജിപ്പ്-മ. ചേർച്ച. ഹ. അന്യാന്യം, സ്നേഹം.

പുത്രനെ വിദ്യയിലും, കന്യകയെ നല്ല കലത്തിലും, ബന്ധുവിനെ ശക്തനിലും, ശത്രുവിനെ ദുഃഖത്തിലും യോജിപ്പിക്കണം.

യോജ്യത-മ. ചേർച്ച. ഹ. ഇണക്കം.

യോഗ്യ-അമൃത്.

യോഗ്യം-നകകളമുറ, അമിക്കയുറ.

യോജാവ്, യോധൻ- യുദ്ധംചെയ്യുന്നവൻ, യുദ്ധവീരൻ.

യോജുസുദ്രാവം-പോരിനു വിളി.

യോധസംഭാവം-യോദ്ധാക്കന്മാർ പരസ്പരം സ്പർശിച്ചോടുകൂടി ചെയ്യുന്ന പോർക്കുവിളി, യോധന്മാരുടെ ഒരു എന്നർത്ഥം.

യോഷിദ്പ്രിയാ-മണൽ.

യോനി-മ. ഉല്പത്തിസ്ഥാനം. പുരുഷലിംഗത്തോടുകൂടിച്ചേരുന്നതു എന്നർത്ഥം.

യോനിപ്പൊരുത്തം.

പുരുഷൻ പുരുഷയോനി നക്ഷത്രത്തിലും, സ്ത്രീ സ്ത്രീയോനി നക്ഷത്രത്തിലും ജനിച്ചാൽ യോനിപ്പൊരുത്തം ഉത്തമമായും, സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഇരുവരും സ്ത്രീയോനിനക്ഷത്രങ്ങളിൽ ജനിച്ചാൽ മദ്ധ്യമമായും, സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ പുരുഷയോനിനക്ഷത്രങ്ങളിൽ ജനിച്ചാൽ അധമമായും ഭവിക്കുന്നു. പുരുഷൻ സ്ത്രീയോനിനക്ഷത്രത്തിലും, സ്ത്രീ പുരുഷയോനിനക്ഷത്രത്തിലും ജനിച്ചാൽ അത്യന്തകഷ്ടവും ഫലമാകുന്നു. അശ്വതി, ഭരണി, പുയം, ആയില്യം, മകം, ഉത്രം, ചോതി, വിശാഖം, തൃക്കട്ട, മൂലം, പുരാടം, ഉത്രാടം, തിരുവോണം, പൂരപ്പട്ടാതി ഇവ പുരുഷയോനി നക്ഷത്രങ്ങളും ശേഷം സ്ത്രീയോനി നക്ഷത്രങ്ങളുമാകുന്നു.

൨. സ്ഥലം, സ്ഥാനം. ൩. ജലം.

യോനിരജ്ജനം-ആർത്തവം.

യോപനം-കഴപ്പം. ൨. നശിപ്പിക്കൽ.

യോഷ്യാനം-ആവതി.

യോഷ്യാ-സ്ത്രീ.

യോഷിതാ-സ്ത്രീ.

യോഷിത്തു-സ്ത്രീ. പുരുഷനെ അനുവർത്തിച്ചു തിരിക്കുന്നവൾ എന്നർത്ഥം.

യെ

യെരതകം-സ്രീധനം.

യെരതവം-മാനം (അഭവ്യ മുതലായതു്)

യെരവതം-യേശവനുമുള്ള സ്ത്രീകളുടെ കൂട്ടം.

യെരവനകിദികം-മുഖക്കുരു.

യെരവനം-ബാല്യം കഴിഞ്ഞു വാർദ്ധക്യത്തിനു മുമ്പുള്ള സമയം.

യെരവനാശപൻ-ആവനാശപൻറെ പുത്രനായ മംസാരാവ്

യെരവരാജ്യം-ആവരാജാവിന്റെ സ്ഥാനം.

യെ-ഹല്ലകളിൽ ഇരുപത്തൊന്നാം അക്ഷരം.

യെകം-സൂക്തകാന്തകല്ലു്.

യെ-മ. തിയ്. ൨. മുട്ട്. ൩. സ്റ്റേറം. ൪. കാന്തി.

യെതി-വി. ൧. രോഗമുള്ള, സ്റ്റേറമുള്ള. ൨. ചെറുപ്പുള്ളി. ൩. ശുദ്ധമുള്ള.

യെതികിദി-പവിഴം.

യെതികം-൧. ഉച്ചമലരി. ചെമന്ന പുറുളളതു് എന്നർത്ഥം. ൨. ചെമന്ന വസ്ത്രം. ൩. പത്തങ്ങം. ൪. ചെങ്കുറഞ്ഞി. ൫. ചെമ്മുരങ്ങ, പുനമുരങ്ങ. ൬. ചെമന്ന ആവണക്കു്.

യെതികൻ നിറം അനുസരിച്ചു മുരിങ്ങ പലതരത്തിലുണ്ടു്. എല്ലാത്തിനും ഗുണങ്ങൾ വെവ്വേറെയുണ്ടു്.

യെതികം-൧. നീർനെല്ലി ൨. ഉച്ചമലരി.

യെതികിദിന -൧ ചെമന്ന ചരണം. ൨. കാകിം. ൩. പത്തംഗം (പരിമുകു്.

This PDF edition is generated from the scanned images of Śabdatārāvali, volume 2, edition 2, made available by a team of volunteers comprising of Shiju Alex, Byju Ramakrishnan, VS Sunil, Vishva Prabha and Benjamin Varghese. This can be downloaded or read online at <http://stv.sayahna.org> under the terms of Creative Commons Attribution-ShareAlike License.

Sayahna Foundation, JWRA 34, Jagathy, Trivandrum 695014 • info@sayahna.org